

ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ଗାନ୍ତ୍ର ନିବାରଣ ନ କଲେ ଅଧିକ
 ରକ୍ଷା ନାହିଁ । ସେହିକ୍ରମେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ଏକ ବେଳେ ବେଲ୍‌ଗୁମ୍ ଘୋଇ ରୁକ୍ଷଅଞ୍ଚଳ
 ବ୍ୟୟ କାମରେ ଉପାୟ କଲେ ଓ ଏଥିରେ ଯେ
 କିମ୍ପା କେତେ କର୍ମଗୁଣ କର୍ତ୍ତୃତା ହେଉଅ-
 ଚ୍ଛନ୍ତି ବୋଲିବାକୁ ବାହୁଲ୍ୟ । ଏ ସବୁ ଦେଖି
 ଦୋଷ ହୁଅଇ ତେଣୁ ଅଧିକ କର୍ମ ଓ ଗୁଣ
 ଓ ତାହା କର୍ମଗୁଣକ ଉପରେ ପଡ଼ଇ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କର୍ମକୁ ବର୍ଷ ଅଧିକ ସାଧ୍ୟତାରେ
 ଗୁଣିତ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରକାର ହିର କରାଯିବା-
 ପ୍ରକାରେ ଏତେ ବ୍ୟୟ ଅଧିକ ହେବାର କାରଣ
 ପ୍ରକାର କିମ୍ପା ନ ଗଲ ତାହା ଇଣ୍ଡିଆ କୌଣସି
 ଲାଭ ଗର ଅଧିକାରୀଙ୍କ କର୍ମକଳାରେ
 ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି ସଙ୍ଗେତରଣ ଦେଖିବା
 ଅବଗତ ହେବେ ଯେ ବାରିକମାସୁର ବ୍ୟୟ
 ଏଥିର ମୂଲ୍ୟ କରଣ । ପୁଣ୍ୟ ଯେଣା ଏ କରଣ
 ବ୍ୟୟ ଅଧିକ ହେଉଅଛି ଓ ଲେଖକର୍ତ୍ତବ୍ୟ
 ନାନା ସ୍ତରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଡ଼ିବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ସାହାଯ୍ୟ ଦାନରେ ପୁର ଧନା ବ୍ୟୟ କଲେ
 ପୁଣି ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନେକ ସାଧାରଣ
 ଉପକରଣ କର୍ମରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କଲେ । ଏହି
 ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ହେବ ବୋଲି ସୁଦୂର ହିର
 ହରିବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ଏହି ଅଧିକ-
 ବ୍ୟୟରେ ଯେତେ ଧନା ପ୍ରତିର ଅଧା ଧନ
 ତାହା ସଫଳ ହେଇ ନାହିଁ । ସମସ୍ତପକ୍ଷରେ
 ଅଧିକାରୀ ପ୍ରକାର ମାଲିକ ମଧ୍ୟ ଉଣା ପଡ଼ଇ

ଉତ୍କଳ କରଣ ଏହି ଯେ ଉତ୍କଳ ପ୍ରତିମର
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ବହୁତ ପ୍ରକାର କର୍ମରେ
 ନାହିଁ । ଏ ସବୁ ଅଧିକ ବେଳେ ଶୁଦ୍ଧ କର୍ମରେ
 ଅଧିକ ଅଧିକ ପୁରଣ ବ୍ୟୟ ଉପ ଅଧିକ
 ହୋଇ ପଡ଼ଇ । ବାରିକମାସୁର ଉତ୍କଳ
 ହେଉଥିବ ବ୍ୟୟ ବୁଦ୍ଧି ହେବାର ସଫାଧାରଣ
 ବୋଲନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେତେକ ସ୍ତ୍ରୀ ସହେବ
 ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏଦେଶ ବାରିକମାସୁର
 ମୁହର କାରଣ ବାରିକମାସୁର ଉତ୍କଳର
 କୌଣସି ବ୍ୟୟ ବ୍ୟୟ ହୁଅଇ ନାହିଁ ।
 ବାରିକମାସୁର ଲୋକମାନେ କେବେ ବୋଲନ୍ତି
 ନାହିଁ ଯେ ସେଠାରେ କେତେକ ଏଠାରେ
 ବାରିକ ଓ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍କଳର କର୍ମ
 ସମ୍ପର୍କ ପଥ ସମ୍ପର୍କ ହେବ । ଅନ୍ୟତା ମହକୁ-
 ମାର ହାତମାନେ କୌଣସି କର୍ମ କର୍ମଣ
 ହେବାର ଅବଗତତା ଦେଖାଇଲେ ବାରିକ-
 ମାସୁରୀ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ ଅଧିକ

ବାରିକମାସୁର ଦେଶ କିପରି ହେବ ?
 ଅନୁମାନେ ଏ ଯୁକ୍ତିକୁ ଅନୁକରଣ କରୁ ନାହିଁ
 ବାସ୍ତବରେ କୌଣସି କର୍ମଗୁଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଫଳମାପ
 ନ କଲେ ବାରିକମାସୁର ସହେବ ମନର
 ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଧିକ ବ୍ୟୟ
 ହେଲେ କର୍ତ୍ତାର ଦୋଷ ଅଧିକପ୍ରକାର ଲକ୍ଷଣ
 ଦେଖ କାର୍ତ୍ତା ଧର୍ମର । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ
 କର୍ତ୍ତା ଏହିପରି ହୋଇଅଛି ଯେ ବାରିକମାସୁର
 ପକ୍ଷ କାଗାରେ କାହାଣୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଅଇ
 ଯେବେ ଏକଥା ସତ୍ୟ ହେବ ତେବେ ଅବଗ୍ୟ
 ବାରିକମାସୁର ଅନେକ ଦୋଷ ରହିବ । ଉପ-
 ଯୁକ୍ତି ବ୍ୟୟରେ କର୍ମ ଲୋଭନା ପାଇଁ
 ଏ ମହକୁମାର ଲୋଭ ହୋଇଅଛି ମୁହର ଶର-
 ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ସେ ଯାହା ହେବ ଏତେବେଳେ ଅଧିକ
 ବ୍ୟୟର କାରଣ ଚିନ୍ତାରେ ବ୍ୟୟ ରହୁବା ଉଚିତ
 ନୁହଇ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ ମେଠି
 ସାହେବ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମର କର ଅଧିକ ବ୍ୟୟ-
 ଲାଭର ଉପାୟ କରାଅଛନ୍ତି ମୁହର ଓ ବାରି-
 କମାସୁରରେ ଯେତକାର ବ୍ୟୟ ଲାଭର
 ଉପାୟ ହୋଇଅଛି ତାହା ପୁଣ୍ୟ ଏପରିକିରେ
 ପକ୍ଷ ହୋଇଅଛି । ଏବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ମହ-
 କୁମାର ବ୍ୟୟ ଉଣା କରବାର ପ୍ରକାର ପୁଣ୍ୟ
 ଯାଏ କିନ୍ତୁ ସଫାଦେଖା ବହୁ ପ୍ରକାର କର୍ମ
 ଏହି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟୟ
 ଲାଭର ଉପାୟ ରହି ହେଉଛି ବ୍ୟୟ ଉଣା
 କରବାର ତେଣୁ କରାଅଛନ୍ତି । ଗୁରୁତରତର
 ଦେଖ ବ୍ୟୟ ଶିକ୍ଷା ଅଧିକ ଓ ଦେଶ ରକ୍ଷା
 ସକାଶେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଧିକ । କିନ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ-
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଥାର୍ଥ କରାଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୁରୁତରତର
 ଉତ୍କଳର ଅଧିକରଣ ଦେଖା ଉଚିତ ଅଧିକ ।
 ଯେତେବେଳେ ଇଂଲଣ୍ଡର ପ୍ରତ୍ୟେକକି ଦେଶ
 ଅଲଗାରେ ଦେଖା ପାଇବେ ବୋଲି ଏଠାରେ
 ଅଧିକରଣ ଦେଖା ରହୁଅଛନ୍ତି ଓ ଅଧିକରଣ
 ମୁହର ଉପ ପ୍ରକାର ହେବ । କିନ୍ତୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଟରେ ହିର କରାଅଛନ୍ତି ଯେ ମାଲିକର
 ଦେଖାରେ ସକ ପଲ୍ଲୀକ ଓ ବର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରକାର
 ପଲ୍ଲୀକ ଏହିପରି ବର ପଲ୍ଲୀକ ଦେଖା କା-
 ଦେବେ ଏଥିରେ ଯେ ବସୁର ବ୍ୟୟ ଉଣା
 ହେବ ବୋଲିବାକୁ ବାହୁଲ୍ୟ ଓ ଏ ଦେଖା
 ଗଲେ ଦେଖାପକ୍ଷ ପ୍ରକାର କୌଣସି ବ୍ୟାପାର
 ହେବ ନାହିଁ । ସନ ୧୮୭୦ ପାଳରେ ଉତ୍କଳ-
 ସନ ସାହେବଙ୍କ କର୍ମର ଉତ୍କଳମାସୁର

ପ୍ରକାର ହେବାର ମାଲିକର ଉତ୍କଳର ଗବର୍ଣ୍ଣ
 ସର ଲୋକ ଉତ୍କଳର କରାଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍କଳ-
 ମାସୁର ନ କରା ଦେଖା ଉଣା କଲେ
 ଅଲଗାରେ ଅନାମ ନିବାରଣ ହେବ
 ତେଣୁକେଳେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରକାର ଏତେ
 ଗୁଣିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ କୌଣସି କର୍ମର ରହ-
 ତକରଣକୁ ପଡ଼ଇ । ମାସ କାଳର ବାରିକ-
 ଗର ଦରକାର ହୋଇନାହିଁ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟୟ
 ସଫାଧାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଓ ଏତେବେଳେ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସେ ପ୍ରକାରକୁ ପ୍ରକାର ନ କର
 ଚଳିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଦେଖା ଉଣା କରାରେ
 ଏତେବ୍ୟୟ ଲାଭର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ଯେ
 ଅନେକଲୋକଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଦୁର୍ଗ ଉତ୍କଳ-
 ମାସୁର ବୁଦ୍ଧି କଥା ଥାଉ ଏକ ବେଳେ
 ଉଠିଯାଇ ପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ଦେଖା ଅଧିକ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍କଳମାସୁର ବାରିକମାସୁର ଯେ-
 ତେବେ ପକ୍ଷ ହୋଇଅଛି ଦେଖା ଧର୍ମ
 ବୁଦ୍ଧି ଅଧିକ କରାହେବାର ଅଧିକାରୀ ତା-
 ଯାଏ ତାହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ପାର୍ଥନା ଏହି ଯେ
 ଅଧିକ ସଫାଧାରଣ ବ୍ୟୟ ଉଣାକରଣର ତେଣୁ
 କରନ୍ତି ଓ କେବଳ କିଛି ଅଧିକରଣ ହିରରେ
 ଧର୍ମରୁ କେବଳ କିଛି ମନରେ ହାନି ଦେଖନ୍ତି
 ବାରିକ ଧର୍ମରୁ କିଛି ପୁଣ୍ୟ ଅଧିକ ମେଠର
 ଉପାୟ ଅଧିକ ସଫାଧାରଣ ଦେଖା ପ୍ରକାର-
 ଗୁଣର ନିରତ ବା ଅଧିକ ଅଧିକ ପ୍ରକାରୀ ନ
 ରଖି ଉତ୍କଳ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିରେ ବ୍ୟୟ ବ୍ୟୟ-
 କରବେ ଦେଖା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକର ମଧ୍ୟ କରବାର
 ଉଚିତ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିରେ ବ୍ୟୟ ବ୍ୟୟ କରବା
 ଯଥାର୍ଥ ମାଲିକ ବ୍ୟୟ ଦେଖାଅଛି । ଅଧିକ
 ବ୍ୟୟକୁ ଗଣନାକରଣ ସକାଶେ ଅଧିକ ଅଧିକ
 ଅନେକ କରବା ବାରିକମାସୁର ଯୁକ୍ତି ମୁକ୍ତି
 ନୁହଇ ।

ପରଗେଷରେ ଅନୁମାନେ ବ୍ୟୟ ଲାଭର
 ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖା ମାଲିକର କର୍ମରେ
 ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରକାର କରାଅଛି ଓ ତାହାଙ୍କ କର-
 ଧରେ କିଛି କୃତକ ହେଉଅଛି ସଫା
 ବ୍ୟୟ ଲାଭରେ ଅନେକ କର୍ମଗୁଣ ବ୍ୟ-
 ସଫାକରଣେ ସଦେଶ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କି
 କର୍ମଗୁଣର କୃତ ଅପେକ୍ଷା ସାଧାରଣ
 ଅଧିକ ଅଧିକ ଦେଖା ବ୍ୟୟ କରବା
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକର ଦର୍ଶନ ଅଧିକ ।

୧୯୩୮

ଅ ଚ ଇ ଛ

ମାନେ ନିଲମରେ ନେଇଥିବେ ତାଙ୍କର ଉକ୍ତି-
ମିଥ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ଦେଖି ଖୋଲାହେଲେ ଅଥବା
ସେହି ନୀଳମୁକ୍ତରେ ପାଣି ଯାଉଥିଲେ ତହିଁରୁ ଗୁ
ଯେ ଘାଗାଜାଳକୁ ପାଣିଦିବ ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ
ମାତ୍ର ମାରିପାରିବେ ।

୧ ନିଲମ ଗ୍ରହଣବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଏହି
ବଦୋବସ୍ତୁ ବସ୍ତୁଦିବ କି ଯେଉଁ ସମୟରେ
ନୀଳର ପାଣି ବନ୍ଦ ହେବ ସେଥିଯୋଗୁଁ ଉକ୍ତି-
ବାଦତ ଉତ୍ତରମନରୁ କିଛି ମାତ୍ର ଦିଆଯିବ ଓ
ନିଲମ ମାତ୍ରକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ଯେ ସେ-
ମାନେ କେନାଲ ଭେଦଭେଦ ପୁସରିଖେଣ୍ଡେଣ୍ଡ
ସାହେବ ୮୦ ହୁକୁମାନୁସାସୀ ମାତ୍ର ମାରିବେ
ତହିଁର ବରଗୁଣ୍ୟ କଲେ ୫ ୧୦ କା ଲେଖାଏଁ
କରିମାନା ବସ୍ତୁଦିବ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଲମରେ
ଗ୍ରହଣକରନ୍ତି ସେମାନେ ନିଲମି ଉତ୍ତରମନର
ବସ୍ତୁସାର ଏକହସା ନିଲମ ଗ୍ରହଣକଲ ସମ-
ୟରେ ଓ ବସ୍ତୁମର ଉତ୍ତରମ ସମ ୧୮୭୦

ମସିହା ଫିକରୋରିମାସ ତା ୧ ରିଖ ଦମ୍ପା ତହିଁର
ପୁଲେ ଓ ବଗରୁଗର ପୁଲୁକନ ସମ ୧୮୭୦
ମସିହା କୁଲୁକନ ସ ତା ୧ ରିଖ ଅଥବା ତାହାର
ପୁଲେ ଓ ଯେ ବାବ ତାହା ସମ ୧୮୭୦ ସାଲ
ଅକ୍ତି ବରମାସ ତା ୧ ରିଖ ଦମ୍ପା ତାହାର
ପୁଲେ ଦାଖଲ କରବାକୁ ହେବ ଓ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ ନିଲମ ଗ୍ରହଣର ତାହାର ପୁଲେ
ଉକ୍ତି ନୀଳର କୈଶସି ମାଲର ମକ୍ତଦଥ
କରୁଲୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଦରଗାସ୍ତ ଦ୍ଵାଗୁ କେନାଲ
ଭେଦଭେଦ ପୁସରିଖେଣ୍ଡେଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କ ହକ୍ତ-
ରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ସେ ଦରଗାସ୍ତ ମୁଲହଜା
କରୁମାର ସଂଖ୍ୟାକୁ ବିସ୍ତୃତ ହୁକୁମ ସାବରକରୁଦିବ
ପ୍ରକାଶ ଥାଉକି ଉପକଲଣିତ ନିଲମି ତାରିଖ
କରୁପଣ ଦନ ନୀଳବକମାନଙ୍କର ଘାସ
କଂସାଦିବାର ନିଲମ ବସ୍ତୁଦିବ ଓ ଯେ ଏହି-
ଅନୁସାରେ ନିଲମ ବସ୍ତୁଦିବ କି ବଡ଼ନାଲ
୧ ମାଲର ଓ କରନାଲ ମା ୫ ରଲ ଓ ତହିଁର

ପୁଲୁକନର ଚରବାଲ ଓ କିଛିକୂଳାଲ କମିର
ଘାସ ସହିତ ନିଲମ ବସ୍ତୁଦିବ ଓ ତହିଁର ବସ
ନିଲମତାକ ନ ହେବ ଓ ଯେପ୍ରକାର ମକ୍ତଦଥ-
ର ନିଲମି ଉତ୍ତରମନ ଦାଖଲ କରବାର ନିୟମ
ନିତ୍ତପଣ କରୁକଲ ସେହିପ୍ରକାର ଏଥିର ଉତ୍ତର-
ମନ ଦାଖଲ ହେବ ନିଲମ ଗ୍ରାହକବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର
ଉକ୍ତି କରୁଲୁଅଣ ରଲକରେ ଅନ୍ୟ ବାହାର
ଗାଲ ଗୋରୁ ପସି ବଗବାଦ କଲେ ସେମାନେ
ସେ ଗାଲ ଗୋରୁମାନଙ୍କୁ କାଞ୍ଜି ହୁଡ଼କରେ
ଦାଖଲ କରବେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତି ତା ୧ ରଖର
ପୁଲ ଘାସର କରୁଲୁକ୍ତ କରବା କମିର ଦର-
ଗାସ୍ତ କରବେ ସେମାନଙ୍କର ଦରଗାସ୍ତ ମୁଲହଜା
କରୁମାର ସଂଖ୍ୟାକୁ ବିସ୍ତୃତ ହୁକୁମ ସାବରହେବ
ଇତି ।

ମୁଲପସ ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଶ୍ରବଣ ସୁଧାକରୀ	ଭା. ୧୯୨୩ ଉତ୍କଳର ସମ୍ବାଦ ମସିହା । ମୁ. ମାର୍ଗଶିର ଦ୍ଵାଦଶ ସମ୍ଭାଷଣ ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ	ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	୨୫
		ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୫୭
		ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗଣ	୫୩

କବ୍ୟାଳୟରେ ଅବକାଶ ଦେବାର
ରସମ ।

ଗତ ବୃତ୍ତବାର୍ତ୍ତାତ ଏ ନଗରର ଗର୍ବମେଣ୍ଡ
ଲୁଗା ଓ ନରମାଲ ସୁଲମନ ଯଥା ନୁମେ
ଦୁଇମାସ ଓ ଦେଶମାସ ବିମିତ୍ର ବନ ଦେଲ ।
ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଛାତ୍ରମାନେ ଅଧ୍ୟୟନ କରି-
ପାରିବେ ନାହିଁ ଓ ଶୁଭମ ସ ବାଳ ପାଠ ବନ
ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କର କ ଅବସ୍ଥା ଦେବ ତାହା
ସହଜରେ ଅନୁଭବ ହୋଇପାରେ ଏଥିକୁ
ଏକେ ଆର୍ଦ୍ରକାଳ ଛୁଟି ଦେବାର ପ୍ରୟୋଜନ ବି
ବିଶ୍ଵ କରିବାର ଅବସ୍ୟକ ।

ପ୍ରକାଶରେ ଏ ଆର୍ଦ୍ରକାଳ ଛୁଟିର ଏହି
କାରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗର ହୁଅଇ ଯେ ବାର୍ଷିକ ସଂକଳ୍ପ
କମିତି ସମୟରେ କେତେକାଳ ଅଗ୍ରଭାଗ ପର-
ଶମ କରିବୁ ଓ ପଞ୍ଚମାସରେ ବିଭିନ୍ନକାଳ
ଅବସର ଦେବା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷା ପ୍ରତି
ପ୍ରକର ଅଟଇ କିମ୍ପେଷରେ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ
ଅତି ଅନସର ପାଇବାର ଭବିଷ୍ୟ ନୁହଇ କାରଣ
ସେଥିରେ ବାର୍ଷିକ ରସମିତ ପାଠ ବିକ୍ଷାପ୍ରତି
ବ୍ୟାଘାତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଓ ପଞ୍ଚମାସ ଉତ୍ତର
ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ନୁହଇ ପ୍ରସ୍ତୁତମାନ ପାଠ
କରିବାକୁ ହୁଅଇ କେବଳ ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ-
ଶ୍ରେଣୀରୁ ଉଠି ନ ପାରିବୁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ପରବର୍ତ୍ତ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଅଳବକ ପ୍ରସ୍ତୁତାବ
ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ହୁଅଇ
କାଳ ଅନ୍ୟରେ ପଢ଼ାଇ ଅପ୍ରତିଭ ହୁଅଇ ।

ପ୍ରକାଶ ୧୯୨୩ ମସିହାରେ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକମାନ
ଅ

ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଅବାଧ୍ୟତେ କୁଳନବର୍ଷର
ପତ୍ତା ଅଲମ୍ବୁ କରାବେ । ଏବମସ୍ତ କାରଣ ମନ
ନୁହଇ ଓ ଅମ୍ଭେମାନେ ବାର୍ଷିକ ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ତର
ବିଭିନ୍ନ ଅବକାଶ ଦେବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅନୁଭବ
କ୍ଷମ ନ କରି ଫଳୁ ଏକେ ଆର୍ଦ୍ରକାଳ ଅବକାଶ
ଦେବାର ଅବସ୍ୟକତା ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ
ହେଉ ନାହିଁ । ଅଳବକ ଯାହା କେତେକ କବ-
ଅକ୍ତିକୁ ଯେ ବିଷୟକୁ ସୁଯୋଗ୍ୟମିତ୍ର ଏ ଆର୍ଦ୍ର-
କାଳ ଛୁଟି ହୋଇଅଛି ଏହା ଅମ୍ଭେମାନେ
ବିଶ୍ଵାସକରମାତ୍ର ବାଧ୍ୟ ହେଉଅଛୁ ଓ ଠିକ
କରିବତାକୁ ଜାଣିତ ପ୍ରକାଶକର କବ୍ୟାଳୟମାନ-
ନ ବନ ହେବାକୁ ଏକମାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣାବଧି ହେଉଅଛି
ବିଷୟମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ବନଦେଖାୟ ଏମା-
ନଙ୍କ ଘର ଉଚ୍ଚ ନୁହଇ ଯେ ଅକ୍ତିକାଳ ଅବ-
ସରରେ ସରକୁ ଯାଉଥାଉଛୁ କେବଳ ସିବା
ଅଧିକାକୁ ଏକମାତ୍ର ଅବସ୍ୟକ ଅନୁଭବ ଛୁଟି
ବିଶ୍ଵମାନୁସାରେ ଦୁଇମାସ ଛୁଟି ପାଇବାକୁ
ଦୁଇବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅବସ୍ୟକ ରଖେ ଓ
ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ପେଷ ଛୁଟି ପାଇବାର କେବଳ
ଅବା କର ନ ପାରେ ପୁରୁଷ ବିଷୟମାନେ
ଅପଣା ସରକୁ ସିବାର ସୁଯୋଗ୍ୟାର୍ଥେ ଦୁଇମାସ
ଛୁଟିର ପ୍ରୟୋଜନ ଜାଣି କେତେକାଳ ସୁଲ
ବନ କରିବା କରୁମର ସୋଷକତା କରିଥିବେ
ସମ୍ଭବ ହୁଅଇ ।

ଯେମନ୍ତ ବିହୁଳକାଳ ବାଳକମାନେ ଅବ-
ସ୍ୟକ ସେହିପରି ବିଷୟଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକମିତ୍ର ମଧ୍ୟ
ଅବସ୍ୟକ ବୋଲି ଅମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵୀକାର କରି-

ଅଛୁ । ତନ୍ତୁ ଅମ୍ଭେମାନେ ବିବେଚନା କରି
ଯେ କୌଣସି ଏକକାଳରେ ବା. ୧୯୨୩ର ଅଧିକ
ଛୁଟି ଦେବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଓ ସେଥିରେ ବାଳ-
କଙ୍କ ପରିବାରର କିମ୍ପେଷ ବ୍ୟାଘାତ ହୁଅଇ ।
ଅଧିକତ୍ର ଗାନ୍ଧିବାଳରେ ଏହିପ ଅବକାଶ
ଦେବା ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଅହୁରକର । ଯେହେତୁ
ଗାନ୍ଧିବାଳ ସର୍ବାବସ୍ୟକରେ ପରିଶ୍ରମର ଉପ-
ଯୁକ୍ତ ବାଳ ଅଟଇ । ଶ୍ରୀପୁ ଓ ବର୍ଷାକାଳରେ
ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଏପ୍ରକାରେ
ଗାନ୍ଧିବାଳରେ ଏକାକେଳକେ ଛୁଟି ଅତି ଅବା-
ଶ୍ୟକ ଅଟଇ । ବିଷୟକ କମିଟିର ସଭ୍ୟମାନେ
କେହେତୁର ଏହା ବିଶ୍ଵର ନ କରି ଏକେ
ଆର୍ଦ୍ରକାଳ ଛୁଟି ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ
ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିବେଚନାର ଅଭିଳାଷ ଅଟଇ ।

ଏ ଆର୍ଦ୍ରକାଳ ଛୁଟିଦ୍ଵାରା କେବଳ ପରିବାର
ବ୍ୟାଘାତ ହୁଅଇ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଏଥିରେ ଅତି
ଶୋଷିତ ଭାରି ଅଳ୍ପଭାଗ କଥା ଅଛି । କବ୍ୟାଳ-
ୟରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସଂକଳ୍ପ ଯେତେ ବନ ବନ
ଦେବାର ଅବସ୍ୟକ କେବଳ ଏହିକ ମାତ୍ର
ବିଷୟକର ପ୍ରଧାନ ବର୍ଣ୍ଣନା ହିଁ ବନ
ପ୍ରତ୍ୟେକ କବ୍ୟାଳୟର ସମଜାତୀୟରେ ତାହା
ବ୍ୟୟ କରିବାର କର ଦେଉଅଛୁ । କୌଣସି
ଏକ କାଳରେ ଅଧିକ ବାଳ ଛୁଟି ନେବାକୁ
କବ୍ୟାଳୟର ବର୍ଣ୍ଣନାମାନେ ବାଧ୍ୟ କଲେ
ପଦ ଉପଲକ୍ଷରେ ଅବଶ୍ୟକ ସୁ ଦେହେବର
ଦନ ସକ୍ତ ଛାଡ଼ି ଅଗ୍ରତ୍ର ପୁରୁଷ କେତେକ ସମୟରେ
ଛୁଟି ଅବଶ୍ୟକ ହୁଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ହୁଅଇ

ନାହିଁ । ସେଥିରୁ ଏହି ଫଳ ହୁଅଇ ଯେ ଅନେକ ବାଳକ ନାଥ୍ୟ ହୋଇ ଅନୁପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଚୋଳ ଉତ୍କଳ ପଦରେ ଅନେକ ବାଳକ ଅପଣା ରକ୍ଷକଙ୍କ ସହଜ ମୋହମଳକୁ ଗମନ କରନ୍ତି । ଏପମସ୍ତ ବାଳକରେ ଛୁଟି ହେଉଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ନ୍ତା ନାହିଁ ଓ ସେବାଇଗର ଯେ ସପ୍ତାହି ବ୍ୟାପାର ଓ ଅପଣା ଚୋରୀସ୍ତ ବାଳକଙ୍କଠାରୁ ନ୍ୟୁକ ଶିକାର ସଂଖ୍ୟା ଲଭ କରିବାକୁ ଅବଗ୍ୟକ ନ ହୁଅନ୍ତା । ଅଭବକ ଦେଲେମୁତୁଏ ବିଷୟକୁ ସୁଯୋଗ ହେଲେ ଅନେକ ବାଳକଙ୍କର କ୍ଷତ କରିବାକୁ ହୁଅଇ । ଏପରି ଗତ ମହାଲୟା ବନ ନିକଟ ଉତ୍କଳ ସ୍ଥଳରେ ଯେ କାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ତାହା କି ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେବା ଶକ୍ତିର ଫଳ ନୁହେଁ ? ସେ ବନ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ବନ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବନ ନ ଥିବାର ବାଳକମାନେ ଗୋଟାଏ ଦେଲେ ମାତୁରକୁ ଛାଡ଼ି ଗାଓ ନ ଥିବାର କହୁ ଛୁଟି ମାରିଲେ ଓ ମାତୁର କହଲେ କି ସେହିମାନେ ଗାଓ ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଟି ଦିଅରଲ । ପ୍ରଥମରେ ଏକଥା ଶୁଣି ଅନୁଚିନ୍ତା ହୋଇ ଗିଅ ଅଗିଅ ପ୍ରାୟ ଶବ୍ଦକଣ ସରକୁ ଚାଲିଗଲେ । ତହିଁ ମାତୁରକ ଶ୍ରୀକ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଓ ସରକୁ ହୋଇ ପ୍ରଭେଦ ବାଳକଙ୍କୁ ଚାଲିଥାନ୍ତା ଲେଖାଏଁ ଜିରିମାନା ନଲେ ଓ ତହିଁ ଗାଓ ପହାଡ଼ ଯେ କାନ୍ତ ଦେଲ ତାହା ଏତେବେଳେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ଅମାବସ୍ୟକ । ଅନୁମାନେ କେବଳ ଏହିକ ଦେଖାଇବାକୁ ବାହା କରୁ ଯେ ସହସ୍ରମାନକରେ ଶ୍ରୀକମଳ ବନ ହେଉଥିଲେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା ଅଭବକ ଅନୁମାନେ ଶିକ୍ଷ ବନଗର ସ୍ଥାନସ୍ତୁ କର୍ମକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ ଯେ ବନ ବନ ହିର କରିବାର ଉଚ୍ଚ ମୁହେଁ ଉତ୍କଳ କରି ସ୍ଥାନସ୍ତୁ ଯାହା ପଦାବନ ଓ ସମସ୍ତ ଦେବେନାରେ ଏମନ୍ତ ଛୁଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରନ୍ତୁ କି ଯହିଁରେ ଏକାଦେନରେ ବହୁବନ ବନ ଛାଡ଼ି ଯାଠର ବ୍ୟାପାର ନ ହୁଅଇ କିମ୍ବା ସମସ୍ତରେ ବନ ନ ଦେବାକୁ ଶକ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ହେତୁ ନ ହୁଅଇ ।

ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ
 ନିୟମ ପରାମର୍ଶ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍କଳମାନେ ଯେ ପ୍ରକାର ଦେଲ
 ଚଳେଇ ରହି ନାହାନ୍ତି ତାହା ଉକ୍ତ ପ୍ରକାର ଦେଲ

ବାରେ ପରାମର୍ଶ କରାଅଛନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ
 ବଳାଳଙ୍କ ଅଭିମତରେ କି ହା ଚଳିତମାନ
 ଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍କଳ ଦେବ ଓ କରମାନେ ବାହା
 ଉକ୍ତ ବାହାର ମୁଲ୍ୟଭିର କର୍ମ କରବେ ।
 ଏପ୍ରକାର ନିୟମ ପରାମର୍ଶନର ବାଲକ କି ଅନୁ
 ମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ମାତ୍ର ବିବେଚନାଶୁଣି ଶିକ୍ଷ
 ଜଣାଯାଉଥିଲେ ଯେ ନିୟମକୁ ଉତ୍କଳ ହୋଇ
 ନାହିଁ । ସର୍ବ ଶ୍ରେଣୀକରଣ ବ୍ୟକ୍ତିସଙ୍ଗେ ଯେ
 ପର ବ୍ୟବହାର କରିବ ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର
 ଅପତ୍ତି ହୋଇ ନ ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ କାହା
 ର ସେଥିରେ କିଛି କରୁବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନୁ
 ମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଏ ପ୍ରକାର ଦେଲ
 ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ବୋଲି ଅନୁମାନଙ୍କୁ କିଛି
 କରୁବାର ଅବଗ୍ୟକ ହୋଇଅଛି । ଯେତେ ଅପ
 ଗ୍ୟୁକୁ ବିଶ୍ୱ ଦେବାହାରୁ ବ୍ୟବହାରର ଅପାଦେ
 କୁ ଯେବେ ଦିଶିବିବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଅନ୍ୟଲେକମାନେ
 ଉକ୍ତ ଅପଗ୍ୟୁକୁ ଜ୍ଞାନ ରହିବେ ତେବେ ସମସ୍ତ
 କୁ ମାତ୍ରକଣା ହାନରେ ନିୟମ କରିବାହାରୁ
 ତାହା ଗାଧନ ଦେବାକୁ ସୁସ୍ଥ କାରଣ ମାତ୍ରକଣା
 କର୍ମ ଏଠାରେ ଅତି ଉଚ୍ଚତ ବୋଲି ବ୍ୟବ
 ହୁଅଇ ଯେ ଦେଖିଲେ ନିୟମ ଦେ ସେ ନିୟ
 ଅପଣାକୁ ସୁଶିଳ ଜ୍ଞାନ କରିବ ଏବଂ ଲେକେ
 ତାହାକୁ ପୁଣି କରନ୍ତେ ମୁକ୍ତ୍ୟୁ ସେକାନ୍ତି
 ପୁରୁବାର ଉକ୍ତସ୍ତୁତା ଲଭିଲେ ହତାଗ ହୋଇ
 ନଲବର୍ମରେ ନିୟମ ହୋଇଥାରେ । ପୁରୁପୁତ୍ର
 ଏହି ଯେ ଦେଲିଭରେ କରମାନେ ଆଇ
 ଯାହାର ଯେତୁ ସମତା ନାନାବର୍ମ କରୁଥିଲେ
 ଏତେବେଳେ ସମସ୍ତକୁ ଏକପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କର
 ନାକୁ ଦେବ ଓ ସେହି ଏକପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ
 ସୁକ୍ଷ୍ମରୁ ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ଅଭବକ
 ଜଣାଉଠାରୁ ଅନୁକାର୍ଯ୍ୟ ପାପ ଦେବ ଓ
 ଅନେକଲେକ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ହୋଇ ହାସ୍ୟକା
 ଲରେ ବନ କାନ୍ତିଦେ ଏପରି ବାହାରେ ବୁଲି
 ଶକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣା ଶ୍ରେଣୀକରଣକୁ ଦେବାର ମଧ୍ୟ
 ଅନେକ ଶ୍ରେଣୀ ଜାଣ ଦେବ ଓ ନଗର ମଧ୍ୟରେ
 ଯେତେବେଳେ ଯେହି ସଂକ୍ରମର ଦେବର ପ୍ର
 ଚାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ତାହା ଜେଲମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ
 କରିବାକୁ ଅତି ସୁଧା ଦେବା ବର୍ତ୍ତମାନ କର
 ଦମାନେ ବନ ଅଛନ୍ତି ଦୋର ଦେଲେବନ
 ଦେଲ ଦେବଳ ଜଣେ ମାନ କରବ ହାସ୍ୟାତା
 ନରେ ଅଛି ମନ୍ତ୍ରଣା ଅକୋର ସବଦରେ
 ଯେତୁ ବୁଲିଗେବର ପ୍ରାରୁକା ଦେଲିଅଛି
 ତାହା କି ଦେଲରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରନ୍ତା ।

ଯେବେ ବୋଲିଯାଏ ଯେ ଦେଲ ବର୍ତ୍ତମାନପରି
 ପରିସ୍ୱାର ଥିଲେ କରମାନେ ଗୋଟି ଦେବେ
 ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତାହା ଦପରି ଦେବ । କରମାନେ
 ବାହାରକୁ ଅସିମରଲ ପ୍ର କରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
 ଅପକାରକ ପ୍ରବ୍ୟ ଗାଓବାର ସୁଯୋଗ ପାଲଦେ
 ଓ ଅପଣା ବଳେ ଅପରିସାରର ବଳ ଦେଲ
 ଦେଲରେ ଶ୍ରେଣୀ କରି ଗୋଟି ବୁଲି କରିବେ
 ଗର୍ଭ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ସବର୍ଣ୍ଣମେଶକର ଲଭ
 ନାହିଁ । ବାହାରେ କରମକୁ ପ୍ରସନ୍ନ ଦେବା
 ବାରଣ ଅନେକ ବରକଳାକ ନିୟମ ଦେବା
 ହାରୁ ବିସ୍ତର ବ୍ୟବ ପ୍ରକାର ଓ ବନସ୍ତୁକମାନେ
 ଯେତେ ଅପତ୍ତି ତାହାକ ସଂଖ୍ୟା ଶୁଣା ଦେବ
 ନାହିଁ ବାଲକ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ କ୍ରମେଣ ବଦଳ
 ଦେବ ନାହିଁ । ତେବେ ଏ ପ୍ରକାର ନିୟମ
 ପରାମର୍ଶନର କାରଣ କି ?

କୃତ୍ୟଗେଲ

ଅନୁମାନେ ଅପଅନନର ସମ୍ପତ୍ତି ଅବଗତ
 ହେଲ ଯେ ଦେଲର ମାତ୍ରଦେବ ଅନୁଗ୍ରହ
 ନରେ ସବର୍ଣ୍ଣମେଶକର ଏ ଦେଲରେ
 କୃତ୍ୟଗେଲର ଅଭାବ (ଏହାକମିଦିବାକ ଅଭାବ
 ବନାକରମନୁଷ୍ଠ) ପ୍ରକାର କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି । ତଳର ସପ୍ରାହର ଗୋଷ୍ଠୀରେ
 ଏହିର ବିଶ୍ୱପନ ପ୍ରକାର ଦେବ । ଏ ଆଇନ
 କାନ୍ତ ଦେବାର ସମ୍ଭାର ଶୁଣି କୃତ୍ୟମାନେ
 ସାବଧାନ ଦେଉନ୍ତୁ ନିୟମ ପୁରୁପୁତ୍ର
 ତାହାକର ମହର ସିଦାର ସମ୍ଭବ । ଦେଲ
 ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ସୁକରେ କୃତ୍ୟଗେଲ ହୁଅଇ
 ଓ ଦେବାର ସମ୍ଭବ ତାହା ପୁରୁପୁତ୍ର ଅବିଚର
 ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ଆଇନ ତାହା ଜଣାଣି ମମ
 ପୁତ୍ରାବଗୁଣକ ବୁଲିଗେବର ମୋକଦମାନ୍ଦେଣ
 କରି ପଠାଇଲେ ତେବେ ଅନୁଗ୍ରହମୁଲେ
 ଏ ଗେଲ ବନ ହୋଇସବ । ଦେବୁ ବୋଲିଲୁ
 ଯେ ସମ୍ଭାଗବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଏକ ଏ
 ଗେଲ ଦେବାଯାଏ ଏକ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର
 କରବାର ପୁରୁପୁତ୍ର ଅପାଧ୍ୟ ଦେବ କିନ୍ତୁ ଅନୁ
 ମାନଙ୍କୁ ହୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ସବର୍ଣ୍ଣମେ
 ପୁରୁପ ବାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏକଥା ତାହାକ ବଳାଉନ
 ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ ବୁଝିଅଛି ଯେ ଦୌଣ୍ଡି
 ପ୍ରକାର ଗେଲରେ ଧନ୍ୟା ବିଭକ୍ତର ବାଟ ଦେଲେ
 ତାହାକୁ କୃତ୍ୟଗେଲ କରନ୍ତୁ ଓ ଯେତେକ
 ଗୋଟିକା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଧନ୍ୟା ଏକ ଗେଲଦେବ
 ସେ ସମସ୍ତରେ ତାହାକ ଧର ବୁଲିଗେବର ।

କେବଳ ସାଧାରଣ ଅନାବସ୍ୟା କିମ୍ବା କେବଳ ଶୁଣିବା ଶକ୍ତିରେ ହୃଦୟାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବିଧାନ ଥିବାରୁ ଓ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଥମ ପାଠରେ ଉକ୍ତ ଗୃହିମାନଙ୍କର ଅନେକଲୋକ କୁଅନେକରେ ପ୍ରକୃତ ହେଉଥିବାରୁ ଏ ଗୃହିମାନ ଅନେକ ବିଧାନରୁ ବର୍ଜିତ ହେବାରୁ ଜ୍ଞାନ ହୁଅଇ ମାତ୍ର ଅନୁମାନେ ବୋଧ କରି ଏ ପ୍ରଥମ ରହିତ ବନ୍ଧନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଧର୍ମଗାଥାରେ କେବଳ ଗୃହି ଗାୟକର ଅବଲମ୍ବନ ଦ୍ଵାରା ଶେଷର ବିଧାନ ପୋଇଥିବାର କିମ୍ବା ହୁଅଇ କୁଅନେକ ହୁଏ ଏକକଣ୍ଠର ପଦନାମ ଓ ଅନ୍ୟ ଧନକୃଷି ଦେବା ଧର୍ମଗାଥାକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରେ । କୃଷିକ କୁଅନେକ କୁଅନେକରେ ମତେ ଗାୟକ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ ? ପ୍ରକୃତରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କୁଅନେକକୁ ନିଜୀ ପତ୍ନୀ କରନ୍ତି, କାରଣ କୁଅନେକରେ ବହୁଲୋକ ସମୁଦ୍ର ହୁଅନ୍ତି ଓ ଯେ କୃଷି ଧନ ଲାଭକରି ତାହାର ଧନ ବହୁଲକର ହୁଅଇ ନାହିଁ ।

ସବୁକାର୍ଯ୍ୟରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିୟମ ସମ୍ପାଦନାର ପ୍ରୟୋଗ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗର୍ବମେଶ୍ଵର ସକଳାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ ୧୧ ଶ୍ଳୋକର ୧୪ ଶ୍ଳୋକରେ ଗୋଲକରୁବାର ନିୟମ ଅଛି । ତନ୍ତ୍ର ପଦ୍ୟ ହାସନ ଦେଖାନିବାରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଗୃହିତା ସିଦ୍ଧା ବନ୍ଧନର କେତେ କ୍ଳେମ ହୁଅଇ ନାହିଁ କେବଳ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରାଯାଇଛି । ଅନୁମାନକର କଲେକ୍ତର ମାତ୍ରେକ୍ତର କରେଣ ପ୍ରାୟ ଉପର ସକଳା ଯେ ୧୧ ଶ୍ଳୋକରେ ଗୋଲକରୁବାର ଥିଲେ ଅତି କାଳ ଯେମନ୍ତ ଗୀତ ପଢ଼ାଅଛି ହୁଅଇ । ସକଳ ସମୟରେ ପଢ଼ା କୋଳକର ଶେଷରେ ଯେମନ୍ତ କ୍ଳେମ ହୁଅଇ ସକଳରେ ହୁଅଇ ହୋଇପାରେ ଓ ଏଥିରେ ଅମଳ ଓ ନିଲକଣ୍ଠନିମନ୍ତେ ଗୋଲକରୁ ହେବାର ପାୟ ହୁଅଇ । ତନ୍ତ୍ର ସେ ସାହେବଲୋକ ଅନୁମାନକର ଅନୁର ବ୍ୟବହାରର ଅବଗତ ଥିବାରୁ ଅନୁମାନକ କ୍ଳେମ ଅବା ଗୃହିକ ରୁଦ୍ଧରୁ ଏପ୍ରକାର କରେଣ ସିଦ୍ଧା ଅସିଦ୍ଧାକୁ ନା ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ବାକୁ ବିକାରର ଗୋଷ୍ଠୀ ବସୋତି କଲେକ୍ତର ବି ଦେଇ ଶ୍ଵେତେଣରେ ଦାଇ ହୋଇଅଛନ୍ତି କୁହିବାକୁ

ଅସମର୍ଥ ହେଲୁ । ଗୃହିଲୁ ଯେ ସେ ସମସ୍ତା ବିଳମ୍ବରେ ଅସି ସମସ୍ତା ଅନେ କରେଣର ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କରନ୍ତି । ଏକକଣ୍ଠ ଗୃହି ଯେ ଶ୍ଳୋକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ମୁକ୍ତାର ମାନେ ଅବଧି ସେକଥା କରୁନାକୁ ଛାଡ଼ି ନାହାନ୍ତି ଦନ ଯେ ୧୧ ଶ୍ଳୋକ ସମୟର କରେଣକୁ ଅସି ଗୃହିଯାଏ ରହିବାର ଯେହେ ହୁଏ ତାହା କପୁବାର ନୁହଇ ଓ ମୁକ୍ତାରମାନଙ୍କ ସବୁ ହାସନ ଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟଥିବାରୁ ତାହାକର ନ ରହି ପଡ଼ି ନାହିଁ । ଏକାସମୟରେ ସବୁ ହାସନ ସିଦ୍ଧା ଅସିଦ୍ଧା କରେଣେ କାହାରି କ୍ଳେମ ହେବ ନାହିଁ ଅଧିକନ୍ତୁ ଗୃହିରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅନୁସଙ୍ଗେ କି ନୁହଇ ଅନୁମାନେ ସ୍ଥିର କରି ପାର ନାହିଁ । ଅନୁକର ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ କର୍ତ୍ତୃକାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଲକରେଣରେ ହେବ ଓ ଯେଉଁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କରେଣ ଗୋଲକରୁବାର ନିୟମ ଅଛି ତନ୍ତ୍ରରୁ କୁନିକାଳରେ କରେଣ କଲେ ତାହାକୁ କପୁରି ଗୋଲକରେଣ ଦୋଲସିବ । ଯେକେ କେବଳ କପାଟ ଗୋଲକରେଣେ କିମ୍ବା ଯେ ସେ ଲୋକ ଅବଧିପେ ଅସିପ ରିଲେ ଗୋଲକରେଣ ହୁଅଇ କେବେ ରହିବାର ଦନ ର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଅନୁକରଣ ହୋଇପାରେ । ଅନୁମାନକ ମକଳେ ରହିବାର ଯେମନ୍ତ ଅଧିକିଲେ କେଳରେ କରେଣକରିବା ଯେମନ୍ତ ଅଧିକ ଗୃହିରେ କରେଣ କଲେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତାହା ଗୋଲକରେଣର କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ ନାହିଁ କରଣ କହାରିକୁ ଅସିବାର ନିଷେଧ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କିଏ ଗୃହିରେ କରେଣକୁ ଅନେ ? ପୁଣି ଅଧିକି ଏହିଅଧିକ ହୁଅଇ ଯେ ସାକ୍ଷିମାନେ ଗାୟକ୍ତ୍ରୀ ସାଉବେ ବୋଲି ସେକଥା ପୁରୁ ଏକକଥା କରନ୍ତି ଓ ମୁକ୍ତାରମାନେ କରନ୍ତି ଅର୍ଥ ମକଦ୍ଦମାର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କାହାରି ନିରାମୟେ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଧିକ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ସାଧାରଣର ଅନିଷ୍ଟ ହୁଅଇ । ଏହି କିବେଳାରେ ଅନୁମାନେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵକୁ ଅନୁକେଷ କରୁଅଛି ଯେ ଗୃହିକରେଣ ଏକାକେଳକେ ରହିତ କରିବା ଓ ସମସ୍ତ ହାସନକର ଏକ ସମୟରେ ସିଦ୍ଧା ଅସିଦ୍ଧା ପ୍ରକୃତ ଉଚିତ ନିୟମ କରନ୍ତି ।

ସାମ୍ପ୍ରାଦିକ ସଂବାଦ
 ଶ୍ରେଣୀଗଣରୁ କୃଷିକର କର୍ତ୍ତୃକ୍ରମ ଗୋଲକରୁ ସାହେବ ବୋଲିଛନ୍ତି ଯେ ହଜାରିକାମ ଏକ

ଲହୋର ତାଗା ବିଶ୍ଵକଳୟ ସକଳରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତେ ହୁଇ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରକଳିତ ବର୍ଣ୍ଣ ଉଚିତ ଲେପନଶ୍ଚ ଗର୍ବଣର ମହୋଦୟ ଏହି ପ୍ରସାଦର ସକଳେଷ ବିଶ୍ଵର କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରେଣୀଗଣରୁ ମଧ୍ୟରେ ଯାଲମୌ ବିଶ୍ଵଗରେ କୁମ୍ଭାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ବିଶେଷ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି । ଲହୋରକାଗାରେ ସେତେପ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ସିଂହକୃମରେ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ଵର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରକୃତ କରିବାର ନିୟମ ନ ଥିବାରୁ କୋଲକାଳମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ବ୍ୟାପାର ହେଉଅଛି । କର୍ତ୍ତୃକ୍ରମ ତାଲିକା ସାହେବ ଏହି ସକଳ ବିଶ୍ଵ କେତୁନଶ୍ଚଗର୍ବଣର ମହୋଦୟକର ଗୋଚର କରିଅଛନ୍ତି । ଉନିଶ୍ଵେତ୍ଵର ବେଳିସାହେବ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀଗଣରୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚିତକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ଐତିହାସିକ ବିବରଣ ସମସ୍ତ ଯଥାର୍ଥ ଉପେ ସକଳିତ ହେବା ନିମିତ୍ତ ଚେଷ୍ଟା ହୋଇ ନାହିଁ । ଏକକରେ ତାହା ହେଉଅଛି । ଯେକେ ଅଧିକି ଏକପେ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ ଐତିହାସିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ଵର ସଂସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଇଥାପି ଯେବଳ ଶ୍ଵେତ କୃଷିକର ନିୟମ ହୋଇଅଛି ଯେ ମାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଐତିହାସିକ ସକଳରୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କର ହୋଇଅଛି । ଇତିହାସ ଗର୍ବମେଶ୍ଵର ଏହି ଉପମୁଦ୍ରଣ ଗାୟକ ଠାକୁ ସମସ୍ତ ବକ୍ତବେଶ ମଧ୍ୟରେ କେଳେକ କୁମ୍ଭ, ମୁକ୍ତ, ବିବାହ ଘଟନା ହୁଅଇ ତାହାର ବିବରଣ ସକଳ କରିବା ନିମିତ୍ତ ସମସ୍ତ କ ହୋଇଅଲେ । ତନ୍ତ୍ର ଅନୁମାନକ କେତୁନଶ୍ଚଗର୍ବଣର ମହୋଦୟ ଏହି ବର୍ଷରେ କୁମ୍ଭ ଏବଂ ବିବାହର ପ୍ରସାଦ ଦେଇ ସୁମିତ ରଖି କେବଳ ମାତ୍ର ମୁକ୍ତାଘଟନାର ଐତିହାସିକ ସକଳର ଅନେକ କରିଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିବରଣ ସକଳ କରି ଥାକାରେ କାଗାରେ ଯାକାନ୍ତ ହୁଅ ମାତ୍ରେକ୍ତୃକ ନିକଟକୁ ଯିବ ଏବଂ ମାତ୍ରେକ୍ତୃକ ସାହେବ ତାକୁରୁକୁ ଜଣାଇବେ । ସରେ ତାକୁରୁକ ନିକଟରୁ ଶ୍ଵାସ୍ତ୍ୟକମିଶନର ପାଇଁ ଗର୍ବମେଶ୍ଵର କେଳେ ।

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ବମେଶ୍ଵର ଅନେକାଧିକାରେ ବିକଳାୟ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵମାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ବେଳେକୃତ୍ଵ ଏହି ସେମାନଙ୍କର ପୁଣି

କରଣ ମଧ୍ୟରେ କର୍ମ ପାଇଅଛନ୍ତି ତାହାର ଏକ ବଜ୍ରପନା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ସଂପ୍ରତି ଏହା ଚିତ୍ରପୋକନାୟ ବୋଧରେ ଗହ୍ୱର ହୋଇଅଛି ।

ଅତି ଏହିପ ବଜ୍ରପନା ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ବାକ୍ସୁଡ଼ା, ଦେହାର, ଲଳପୁଲ, ଗୋପାଲପା ଓ ବଜ୍ରଦେବୀୟ ଅଜ୍ଞାନରେ ଉତ୍ପାଦନ ହେଉ ହୋଇଅଛି । ପାଟଣା ଓ ପ୍ରମାଣରେ ଲଳପୁଲକ ହୋଇ ବସୁର ଗୁଡ଼ ଓ ଗୋଲ ବନଫ୍ଟ ହୋଇଅଛି । ଏକମିତମନ ଗହ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଅନେକ କ୍ଷର ହୋଇଅଛି ।

ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ରତ୍ନର ଚୈତ୍ତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତେ ବଳିତମାସ ଜା * ରଖିବେ ବସେଇ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ହଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅତି କେତେ ଦକ୍ଷା ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲେ ଏ ମହାଗୟ ଅପଣା କର୍ମ ନିର୍ଭରପାନ୍ତେ । ବନ୍ତୁ ସେପରି ହୋଇଥିଲେ ତ ବୁଝି କ୍ଷର ନ ଥିଲ ବରଂ ଏହାଙ୍କର ବାର୍ଯ୍ୟର ସେହିପ ପରିକର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି ଜାହା ବିବେଚନାରେ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍‌ସ ଅବ ଇଣ୍ଡିଆ ଲେଖନ୍ତୁ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରବେଶକା ସମ୍ପାଦନା ସଂଖ୍ୟା ତ ୧୭୩୦ ଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଗତବର୍ଷ ଠାରୁ ତ ୪ ଶ ଉପା ଅର୍ଥର ଏହି ମଧ୍ୟର କେବଳ ତ ୭ ଶ ଉତ୍କଳଗଣରେ ସମ୍ପାଦା ଦେବେ ।

କଟାପାର କ୍ରମେ ରତ୍ନର ଗଣ୍ଡେ ସ୍ୱରକ ପାଇ ମନ୍ତ୍ରାକରେ ତାହାକୁ ଅଠିସହସ୍ର ମୁଦ୍ରାରେ ବିକ୍ରୟ କଲ । ଏହାର ସର୍ଥା ମୂଲ୍ୟ ତରଣ-ହଜାରଟଙ୍କା ଅନୁମାନ ହୋଇଅଛି ।

ନରଦାନ ଗୁରୁକୁପର ଭାଗର ଗୁଡ଼ ଉତ୍ପା-ଇତ୍ୟାରେ ଏକେ ଅଗ୍ରନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୁଡ଼ ବଜ୍ରାଭିମା ସାଠି ବଜ୍ରା ମୂଲ୍ୟରେ ଲୋକକୁ ଦେଖା ନରବା କାରଣ ବୋମ୍ବ ଉନ୍ନ ପୁରୁପ୍ରସ୍ତୁ ଟଙ୍କାର ଉତ୍ତମ କାରକ ଅପାରକର ଅଜ୍ଞ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏକ ଉତ୍ତମପ୍ରସେ ଉତ୍କଳର ଗୁଡ଼-ମକାଗେ ୪ * ୦ ନା ପୁରୁପାର ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରନ୍ତି ।

ଗୁଡ଼କ ବ୍ୟୟ ଲାଭକ ବସ୍ତୁ ସୋମପ୍ରକାଶ ଅନାମ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ କର-ଅଛନ୍ତି ଯେ ଶିକ୍ଷା ନିରାକର ଉନ୍ନେକ୍ରମନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦ ଦେବାର ଉଚିତ । ବିପେଟି ଉନ୍ନେକ୍ର-ରମାମେ ତାଜରେକ୍ରମକ ଅଧୀନରେ ବାର୍ଯ୍ୟ-କରେ କୌଣସି ବ୍ୟାପାଳ ହେବ ନାହିଁ ।

ଅକମିତରେ ଶିକ୍ଷାକ୍ରମର ବର୍ମମୂଳକ

ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ପାଦେବାର ଅଜ୍ଞ ହୋଇଅଛି ।

ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ ହିଲର ଶାନ୍ତସାମନ୍ତର ମୁକ୍ତର ଯେଉଁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ନିଜ୍ଞପନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ସେଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସକଳପ୍ରକାର ମୁକ୍ତ ଉତ୍ପା ଦେଉଅଛି ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣର ଅତି ଅଗଜା ନାହିଁ ଗହନ ଟଙ୍କାକୁ ପ୍ରାୟ ସେ ୧୦ ର ହେଉ-ଅଛି ଓ ବାକି କିଛିର ଉତ୍ପାଦ ଟଙ୍କାକୁ ସେ ୨୦ ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି ।

ଅନେକକାନଗଣ ସକଳ ବିଷୟରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରତି ଦକ୍ଷିଣକା-ବୋଲନାରେ ଗୋଟିଏ ବିବାହ ଉପଲକ୍ଷରେ ଏକଜଣ ବାରମ୍ବର ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଅଛନ୍ତି, କୌଣ-ଶିପରେ ବୃଥା ସମୟ ନଷ୍ଟ ନ କରି ସୁରୁତ ପୁରୁ ବିବାହ କରି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ନଦୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଏକ ସର ହୁଅଇ । କେତେଗୁଡ଼ଏ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଯେ ଯାହାକୁ ମନୋମତ କରନ୍ତି ସେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଲେଖି ଗୋପନରେ ସହପତ୍ନୀକ ହସ୍ତରେ ଦେଲେ ଯେଉଁମାନରେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଯେଉଁ ପୁରୁଷକୁ ମନୋମତ ହଲେ ସେହି ପୁରୁଷ ତାହାକୁ ସମ୍ପଦ କଲେ ସେଠାରେ ମାନବର ପରମସ୍ତ ବାର୍ଯ୍ୟ-ସମାଧା ହେଲ । ପରଶ୍ଚରରେ ମିଳନ ହେଲେ ବିବାହ ହେବ ନାହିଁ । ଏକଥା ମନ ନୁହଇ ।

ପାରିସରେ ଏକପ୍ରକାର ନୂତନ ଖେଳନା ଉଠିଅଛି । ଏକପ୍ରକାର ବକ୍ଷର ଅଠାର ନଳ କରୁଯାଏ । ଏମନ୍ତପକାର କୌଶଳରେ ନଳ କରୁଯାଏ ଯେ ତାହା ଦୁରୁପାଶ ହିପରେ ଅମ୍ବୁଲି ଦେଇ ଯେତେ ଶକ୍ତିକ ତେତେ ଅଜ୍ଞଳି ଦୂର-ଋଷେ ଅଟ ରହୁବ । ଏହି ନଳ ନିକ୍ତୁ ବଜ୍ର-ବାକୁ ପ୍ରମୁଖ ଋଷେଷ କରୁଅଛନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରତି ଏକଜଣ ବିବାହ ଏହି ଅଜ୍ଞ ଅମାନ୍ୟ କରିବାର ଧୂଳ ହୋଇଅଛି । ଏକଜଣ ପ୍ରହରୀ ତାହାକୁ ନେଇ ଯାଉଁ ୨ କୌରୁହଳାଦିକୁ ହୋଇ ନଳ ଦେଖିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ବିବାହ ଲକ୍ଷଣକୁ ତାହା ତାହାକୁ ଦେଖାଇ ଚରୁଆ ଅଜ୍ଞଳି ଦେବାକୁ ବୋଇଲେ । ଅଜ୍ଞଳି ଦେବା ମାତ୍ରେ ଗ ଶ୍ୱରକ୍ଷକ ଗଲ ବଳନରେ ପଡ଼ଲ, ହବାର ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୁୟୋଗ ଦେଖି ଲାଭଦେଖରେ ଚାଲିଗଲ ।

ଅନୁମାନେ ଦୃଶର ସପ୍ତକ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ବାବୁକୁଫିରେ ଯୋଷ ବସୁଦା-ଲ ପାଠା କୋକ କର ଗତ ମାସ ଜା ୨୮ ରିଜ-ରେ ସଂସାର ଯାତ୍ରା ସମ୍ପରଣ କଲେ । ବାବୁ ଦୁଷ ବଗୋର ଯୋଷ ବସୁଦାଲ ସମରଦେଖାକ

ଓ କାରକୋର ଉତ୍କଳର ବିଶ୍ୱବର ଅନୁ-ଦେଶୀୟକ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅପରିଚିତ ନୁହନ୍ତି । ଅତିଏକ ତାହାଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ସଂକାପରେ ଅନେକ ଲୋକ ଦୃଶିତ ହେବେ ।

ପଞ୍ଜାବର ପୂର୍ଣ୍ଣକାହାଣ୍ୟ କମିଟି ନିଜ୍ଞପନ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ସାହାଯ୍ୟକାରଣ ଅତି ଲେ-ବାଦ୍ୱାର୍ଥ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ କେବଳ ପୁରୁ ଏକ ହେଁ ଛୁଡ଼ା ସହ-ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିବାଳୟ ହେବାର ଓ ଯେହ୍ନା କମିଟି ହସ୍ତରେ ଅଛି ସେଥିରୁ ଏହାମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ନିବାର ହେବ ।

କଲକତର ଭାରତୀକପମାସରୁ ଜଗାଗଲ ଯେ ଉତ୍କଳର ଏକନବର ଲେକବର୍ଷରେ ଦେଶୀୟକାକୁ ଉପକୌତନ କେବାକାରଣ ଏକଲକ୍ଷଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟା ଅର୍ଥସର ମହୁର ହୋଇଅଛି । ଦେଶୀୟ ପଥାନୁସାର ଦୋଧ ବୃଦ୍ଧର ଏଥିରେ ଏପ୍ରକ ଲାଭ ହୋଇ-ପାରେ ବନ୍ତୁ ସେ ଲଭ ହୁଏ ପାଇବ ଜଗା ନାହିଁ ।

କଟକ କେବଳେ ସେତେ ଦୈନିକାଗତ ଲକ୍ଷା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗ ପ୍ରମୁକ୍ତ ହୋଇ ଜମାଅଛି ସେ ସମସ୍ତ କେଲ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ତାକ-କଲମ ପ୍ରାୟ ସଂକୋତ ମୁକ୍ତ କାଗଡ଼ା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବିକ୍ରୟ ହେବ । ତଳିତମାସ ଜା ୧୮ ରିଜ ଗଣ-ବାର ଦବା ଏ ୧ ଶ୍ୱା ସମୟରେ ଲାଗନ ଅବସ୍ଥ ହେବ ।

ଜା ୨ ରିଜ ବସ୍ତୁର } ଯେ, ମାକନାମାଗ
ସନ ୧୮୭୧ } କେଲର ବସ୍ତୁ

ମୁକ୍ତପାତ୍ର

ବାବୁ ସକ୍ରପୋର ଯୋଷ କଟକ ବସ୍ତୁ	୪ ୨
” ଗୁଆକୃଷ୍ଣଦାସ	” ୪ ୩
” କରଦେବୋରପ କାନଗୋଇ	” ୪ ୪
” ସଗେସୁରଦାସ	” ୪ ୫
” ଅନୁକାନ୍ତନଦାସ	” ୪ ୬
” ଗୁମୁପ୍ରଦାସ ନିହଂ	” ୪ ୭
” ଗାବକମୁ ଦେ	” ୪ ୮
” ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରମୁ ଗର୍ଯ୍ୟା	” ୪ ୯

ଏହି ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ସହର କଟକ ବାର୍ଯ୍ୟ ବଜର କଟକପତ୍ରିକାକୁଶାଳକ ସହାଳୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲ ।

ଅ ଚି ରି କୁ

ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟର ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନ ସମ୍ମାନ ୧୯୨୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।

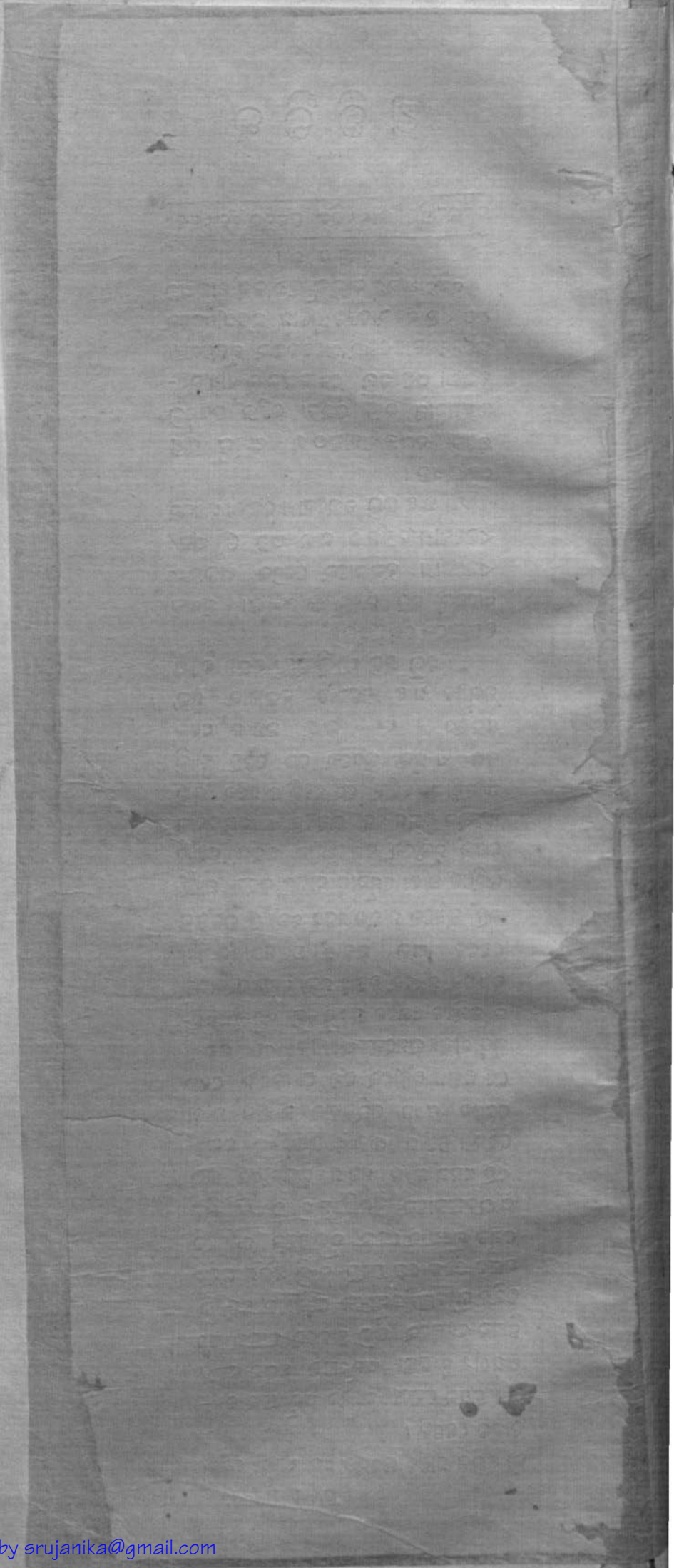
ସର୍ବସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି କେବଳ ଯାଉଥିଲେ
ଯେ ଏହି ସହର ଛାତ୍ର ମୁକାମ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ
ଉପସ୍ଥାପନକାରୀଙ୍କର ସାହେବଙ୍କର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ
ବଜାରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସେ ବଜାରକୁ ସାଧାରଣ-
ଜନମତ୍ସାର ବନ୍ଦୀ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନ
କ୍ଷମତା ବଜାରମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନୁକୂଳ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଅଛି ।

୧ । ମାତ୍ର ଉକ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନ ବଜାର ମଧ୍ୟରେ
ଏକଗୋଟା ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାଲ ଅଛି ଓ ଅନ୍ୟ
ଏକଗୋଟା ବଜାରରେ ମେସୁର ଅତଳକ
ସାହେବ ରହି ମାସକୁ ଟ ୫୦ ଙ୍କା ପ୍ରସାଦ
କରୁଥିଲେ ନେଇଅଛନ୍ତି ।

୨ । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉକ୍ତ ନିଲମ ବିକ୍ରୟ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଜାରର ମୂଲ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଟ ୧୫୦୦ ଙ୍କାରୁ କମ ନ ହେବ
ବରଂ ଏ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ଯେ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି
ଡାକଡ଼ାଗୁ ବନ୍ଦିବ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ନାମରେ ଉକ୍ତ
ସମ୍ପତ୍ତିର ନିଲମ ସିଦ୍ଧ କରାଯିବ । ଉପସ୍ଥାପନ
ଯେଉଁ ମୂଲ୍ୟରେ ବଜାରମାନ ନିଲମ ଗରୁଦ
କରିବେ ତାହା ସମୁଦାୟ ଦାଖଲ କଲେ ଯାଉ
କହି ଉପରେ ମାଲକ ସମ୍ପତ୍ତି ସତ୍ୟ ଓ ଭରପ୍ରସ୍ତ
ହେବେ ଅଥଚ ଯଦ୍ୟପି ନିଲମକାରୀଙ୍କଠାରୁ
ଦିଗଦିନ ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ସମୁଦାୟ ଦାଖଲ
ନ କରିବେ ତେବେ ଉପସ୍ଥାପନ ସମ୍ପତ୍ତି ପୁନ-
ର୍ଣ୍ଣ ସାମାନ୍ୟତାରେ ଅଣାଯିବ ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି
ସେ ନିଲମ କର୍ତ୍ତାରେ କିଛି ନୋକସାନ ହେବ
ତେବେ ପ୍ରଥମ ଉପସ୍ଥାପନ ଉପରେ ଦ.ସ୍ତା
ହେବ । ପ୍ରକାଶ ଥାଇ କି ଉପସ୍ଥାପନ ବଜାର
ଏହି ସହର ଛାତ୍ର ମୁକାମ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉକ୍ତ
ଗାଲବଜାରରେ ଚଳିତମାସ ଡା ୨ ରିଖ
ଗେଜ୍ଟ ବୁଧବାର ବେଳ ପୁରୁପ୍ରହର ସମୟରେ
ନିଲମ ହେବ ଯେ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଲମ ଗରିଦ
କରିବାକୁ ବାଞ୍ଛା ରଖୁଥିବେ ସେମାନେ ନିରୀକ୍ଷିତ
ମିଥ୍ୟ ଦସମୟରେ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ହାଜର ଅପ
ଅପଣାଏ ମୁ ରଜା ଅନୁସାରେ ନିଲମ ଗରୁଦ
ର ଉପରେ ଲେଖା ସରେତ ଅନୁସାରେ ବର୍ମ-
କାରକ ହେବେ ।

ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ମାତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ ସମ୍ମାନ ୧୯୨୯ ମସିହା

Fred. Bond.

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଭୂମିକା
ସଂପାଦନା

ଭାରତୀୟ ଉପମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ମହୋଦୟ । ମୁ। ପୋଷ ଦ ୭ ନ ସମ୍ପାଦକ ମହୋଦୟ । ମହାବୀର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୪୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଳ	୪୩

ଗୁରୁତର ବ୍ୟୟକୁ ଉପାୟ
 ଗତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ କି ଯେଉଁ ସମୟରେ
 ଗଭୀରବର୍ଷର ଅଧିକ ବ୍ୟୟର ପୂର୍ବଦୃଷ୍ଟି ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଟର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ଅବଶ୍ୟକ କର
 ସେପମସ୍ତର ଅବଧି ସମୟରେ ଯେଉଁ
 ଲାଭ ଲାଭ ଅଛି ଅବା ପ୍ରସାଦ ହେଉଅଛି
 ତାହା ପାଠକଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ଅବଦାନ ନାହିଁ ।
 ମାନ ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ଡେଲିଭେରିଂ ବ୍ୟୟ-
 ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରସାଦ ଅବଦାନ-
 କାରୀ ଅଟନ୍ତି ତାହା ବହୁଦେବଦାନ
 ଚିତ୍ରଣ ସଂଗ୍ରହ ଉପାଦେବ ଦେ-
 ଶାସନରେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟ
 ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ହାଇକୋର୍ଟ
 ରହିବେ ଓ ଡେଲିଭେରିଂ
 କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଓ ଉତ୍କଳ ପତ୍ରିକାର
 ହାଇକୋର୍ଟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ
 କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ସେମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତରେ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ
 ଲେଖାଏଁ ରହିବେ ଓ ଉତ୍କଳ ପତ୍ରିକାର ପ୍ରଧାନ
 ଚିତ୍ରଣ ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଉପାଦେବ । ଅନ୍ୟ
 ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ଏହି ଯେ ସମସ୍ତ ଉପାଦେବ
 ବଳେ ଅଛି । ତାହା ଉପାଦେବ ହାଇକୋର୍ଟ
 ଦେବ, ଓ ବହୁଳ ଉପାଦେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସାହା-
 ସ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦେବ । ଓ ସୁଲଭ
 ବେଳେ ଏପରି କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ମନୁ ଉପାଦେବ
 ପ୍ରାୟ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସଂକଳନ ନିଦାଡ଼
 ଦେବ ।

ଏତଦ୍ୱାରା ପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଥମ
 ପ୍ରସାଦରେ ଯେମନ୍ତ ଅନୁମୋଦନ କରୁଅଛନ୍ତି
 ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଉପାଦେବ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ-
 ଅଛି । ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ଲାଭ-
 କରବାର ସ୍ଥାନ ଅଛି ବୋଲି ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ
 ବିଶେଷତ ହାଇକୋର୍ଟର କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ସଂଗ୍ରହ ଅଧିକ
 ବୋଲି ଅନେକ ବାଳର ଲେଖକ ହେଉଅଛନ୍ତି
 ବହୁଳ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଥାଇ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରକାଶ
 ବିଦ୍ୟାଳୟ ମହାବୀର ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅନୁମୋଦନ
 ଦୋଷ ହୁଅଇ । କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ସଂଗ୍ରହ ଉପାଦେବ
 ବିଦ୍ୟାଳୟର ବିଦ୍ୟାଳୟ ଦେବ ନାହିଁ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ
 ଅନୁମୋଦନ ହେବେ ଯଥେଷ୍ଟକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ
 ଥିଲେ ସେମାନେ ବ୍ୟା ଭାରତମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ
 କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅବଦାନ ପାଇବେ ନାହିଁ ଓ
 ସେଥିରେ ଅନେକ ଅନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଦେବ ।
 ବିଦ୍ୟାଳୟର ବିଦ୍ୟାଳୟ ସେଉଁ
 ପ୍ରସାଦ ହୋଇଅଛି ଏଥିରେ ସେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧିକ
 ସ୍ୱ ଦେବ କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ଏଦେଶର ଉନ୍ନତକାରଣ ଯେତେ ଉପାଦେବ ଅ-
 ଚ୍ଚିତ୍ତ ଭିନ୍ନରେ ସୁଲଭ ସ୍ୱାସନ ସବୁପ୍ରଧାନ ଅଧିକ
 ବିଶେଷରେ ଏଥିରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ଗଭୀରବର୍ଷ ପ୍ରସାଦର କାର୍ତ୍ତା ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
 ସ୍ୱାସନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏକାନ୍ତର ବାହୁଲ୍ୟରେ
 ବ୍ୟୟ ସ୍ୱୀକାର କରି ପ୍ରକାଶ ପଞ୍ଚାକ୍ଷର ଦେବ
 ଗୁଣା ଯତ୍ନରେ ନ ଥିଲେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ
 କର ମଧ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅନେକ ପ୍ରକାଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ
 କର ନାହାନ୍ତି । ଉନ୍ନତକାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଲେଖକ

ସଂଗ୍ରହ ଅଧିକ ଅଧିକ ଯେବେ ଏ ସମୟରେ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉନ୍ନତକାରଣ ଉପାଦେବ ପରିଚାଳନା
 କରନ୍ତି ତେବେ ଅଧିକ ଦେଉଁଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଉନ୍ନତ
 ହେବ । ବିଦ୍ୟାଳୟର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
 ହେଉଅଛନ୍ତି ବିଦ୍ୟାଳୟ ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ
 କାରଣ ସୁସ୍ଥ ଲେଖକମାନେ ଏକା ବିଦ୍ୟାଳୟ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଗାସନ ପ୍ରକାଶର ଉନ୍ନତକାରଣ
 ପାଉଅଛନ୍ତି ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଓ ବାଧାରେ
 ଲେଖକ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚାଳନା
 ଅନୁପ୍ରାୟ ଗୁଣା ଦେଇ କୁଗଳ ବିଦ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ
 ଅଛନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଗୁଣା ଦେଇ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ
 ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 କାର୍ତ୍ତୀର ମଧ୍ୟରୁ ମୁଖ୍ୟରେ ନ ଲାଗିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 କାର୍ତ୍ତୀ ଭାବ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଏକ ସମୟରେ
 କେତେ ପ୍ରକାର କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ହେଉଅଛି ବିଦ୍ୟାଳୟ
 ଅନୁମୋଦନରେ ଅଧିକାରୀ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ମାତ୍ର
 ମୁଖ୍ୟ ଲେଖକମାନେ ସେ ସମୟରେ ପୋଷକତା
 କରି ଅଧିକ ଲେଖକ ସେଥିରେ ହେଉ ଗୁଣା-
 ଦେଇ ସଂଗ୍ରହ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ । ଲେଖକମାନେ
 କୁମରକୁ ଜ୍ଞାନରେ ରହିଥିଲେ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
 ଲିଖିତ ଉପାଦେବ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ପ୍ରକାଶ ଗାସନ କରିବା ବି ସହଜ ବିଦ୍ୟାଳୟ
 ଅଧିକ ? କେବଳ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବି ଲେଖକ
 ଅଧିକରେ ଉପାଦେବରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ପ୍ରକାଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ
 ଅବଦାନ ନାହିଁ । ଅଧିକ ସେ ପରିଚାଳନାରେ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉପାଦେବ ସେ ପରିଚାଳନାରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ

ଉଣା ଦେଲେ କିଛି କ୍ଷତ୍ର ନାହିଁ ଓ ଶୁଣିଲେ
 ଉଦୟର କାରଣ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ହେବାରୁ ଏଥିର
 ଯେତେ ବିପ୍ରାର ହେବ ତେତେ ପାଦନକଷ୍ଟକୁ
 ଅନାମ୍ୟ ବ୍ୟୟ ଲାଭର ହେବାର ସମ୍ଭବନା
 ବିଷାଦାନରେ ବ୍ୟୟ କୁଣ୍ଠିତ ହୋଇ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଡା କ୍ରମାତ ବ୍ୟୟ ଲାଭର ଫଳ ପାଇବେ-
 ନାହିଁ ବରଂ ଶିକ୍ଷା ଅଭାବର ଅନାଦ ବିପ୍ରାର
 ଓ ଦୁର୍ବୀର ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ହେଲେ
 ଶାନ୍ତାପ୍ରକାରରେ ବ୍ୟୟ ବୃଦ୍ଧିର ସମ୍ଭାବନା ଅଭା-
 ବର ଅନୁମୋଦନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାକୁ ନିଜାନ୍ତ
 ଅନୁଭୂତ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ବିଷାଦାନର ବ୍ୟୟ
 ସଂକ୍ଷେପ କରିବାକୁ କ୍ରମାତ ସମ୍ଭବନା ନ
 ହେଉଛି ।

ଉପସଂହାରସ୍ଥଳେ ଅନୁମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ
 ଏହି ଯେ ଅନେକଲୋକ ଏହିପ୍ର ପ୍ରକାର
 କରନ୍ତି ବି ଉଚ୍ଚଶୈଳୀର ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନକାରୀ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଧନିଲୋକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି
 କିନ୍ତୁ ଯେତେଲେ ଧନିମାନେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଅପଣା-
 ସନ୍ତାନାଦିକ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟୟ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଛନ୍ତି
 ତେଣୁଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ବାହାରି ସେମାନଙ୍କ
 ହେତୁ ବ୍ୟୟସ୍ତ ହେବେ । ଉଚ୍ଚଶୈଳୀର ବିଦ୍ୟା-
 ଲୟରେ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କରିବ ଅପେକ୍ଷା ସେହି
 ଟଙ୍କାରେ ଏହର କ୍ଷତ୍ର ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ କଲେ
 ତୁଣ୍ଡପ୍ରକାର ସନ୍ତାନମାନେ ଶିକ୍ଷା ପାଇବାରୁ ଏବ
 ଏଥିକୁ ସଦ୍ୟସି ଉଚ୍ଚଶୈଳୀର ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
 ବାସ୍ତବରେ ଧନିଲୋକଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଏକା
 ପରୁଆନେ ତେବେ ଏ ଯୁକ୍ତି ବାଧ୍ୟତାକୁ ସୁଅନ୍ତା
 ପ୍ରକାରରେ ଅଧିକାଂଶ ଶ୍ରୀ ସୁଧୁକ୍ଷ ଓ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ
 ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଧନିକ ସଂଖ୍ୟା
 ଅତ୍ୟଧିକାଂଶ ଓ ଧନିକ ପୁତ୍ର ଶୁଣିବାକୁ ହୁଅନ୍ତି
 ନାହିଁ ବୋଲି ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ତାହା ଏଥିର
 ପ୍ରମାଣ ଅଟଇ । ଅଭାବର ଧନିକ ସୁତାରେ
 ଉଚ୍ଚଶୈଳୀର ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ ହୋଇ ନାହିଁ ।
 ତେବେ ସଦ୍ୟସି ତେହୁ ଏମନ୍ତ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତୁ ଯେ
 ତୁଣ୍ଡଙ୍କ ସହାୟତା ସାମାଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ
 ଏବଂ ଏହି ସୁତ କର ଚିତ୍ତାନ୍ତରମାନ ଉଠାଇ
 ଦେବାର ଭଲ ତେବେ ଅନୁମୋଦନେ ବୋଲି
 ଯେ ସାମାଜ୍ୟ ବିକ୍ଷାକ୍ଷମିତ ହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା-
 କୁ ଅନୁଭୂତ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ସକଳଜାମରେ
 ଯେ ଶାଳୀ ଅଛି ଓ ସେଥିରେ ସାମାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟା
 ଲାଭ ହୋଇ ପାରେ ତନ୍ତୁ ସେଥିରେ ବି ଫଳ ?
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଯେବେ ଅଧିକ ତେବେ ଗୁଣବା-
 ଲୀର ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ତୁଣ୍ଡର କରୁଥାନ୍ତେ

ତେବେ ଏତେଲୋକଙ୍କର ବିକ୍ଷାମାତ୍ର ଉପଦେ-
 ର ସମ୍ଭାବନା ନ ଥାନ୍ତା । ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାକ୍ଷମିତ
 ଅଧିକ ବିଦ୍ୟା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଧିକ
 ଉଚ୍ଚଶୈଳୀର ଅବଦାନ ରଖେ ଓ ଅଧିକ
 ବିଦ୍ୟା ବିକ୍ଷାର ବ୍ୟୟ ଲେବେ ଦେବାକୁ ଅସମ-
 ଥବୋଲ ସକଳଜାମରେ ତହିଁର ପ୍ରାର୍ଥା ଅଟନ୍ତି
 ଯେବେ ସେ ପାର୍ଥନା ଗ୍ରାହ୍ୟ ନ ହେବ ତେବେ
 ସାମାଜ୍ୟ ଗୁଣବାଲୀର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିରେ କୌ-
 ଶିବି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ।

✓ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମପ୍ରଭୃତ ।

ଗରୁଡ଼ପ୍ରାନ୍ତର ସେମପ୍ରକାରରେ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମ-
 ସମ୍ପର୍କରେ ତଳଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଠ କରି
 ସାଧାରଣ ଗୋଚରରେ ତାହା ଉଦ୍ଧୃତ କଲି ।
 ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମ ପ୍ରଭୃତ ନଗରର ବଜାର
 ବଜାରରେ ହେଉଥିବା ଉଦ୍ଧୃତ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ
 ସମସ୍ତେ କୌତୁହଳାନ୍ତୁ ହୋଇ ପାଠ କରିବେ
 ତରସା ହେଉଅଛି । ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମ ଏ ନଗରକୁ
 ନୁହଇ ଅସି ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ପଦର କୋଡ଼ିଏବର୍ଷ
 ହେବ ଏହାମର ପୁଞ୍ଜର ମୁନସଫ ବାକୁ
 ମହେଶ୍ୱରକୁ ଗୁଣ ଏଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମାତ ସ୍ଥାପନ
 କଲେ । ସେଦିନଠାରୁ ଏକପ୍ରକାରରେ ସମାଜର
 ବାଧ୍ୟତା ହେଉଅଛି ଓ ସଦ୍ୟସି ଅଧି-
 କଲୋକ ଉକ୍ତ ସମାଜକୁ ହୋଇ ନ ଥିଲେ
 ମଧ୍ୟ କେତେକେଲେ ସମାଜ ପଡ଼ିଅ ପଡ଼ି ନ
 ଥିଲ । କିନ୍ତୁ ଏ ସମାଜର ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମରେ କେବଳ
 ସମାଜ ମନ୍ତ୍ରରେ ସମ୍ପ୍ରାଦରେ ଥିଲେ ମାତ୍ର
 ଉପାସନା କରନ୍ତୁ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ସମସ୍ତ
 ଉଚ୍ଚଶୈଳୀର ବେତେଲୋକ ଏ ଧର୍ମର ଅନୁଗା
 ହୋଇ ଉତ୍କଳବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମାତ ନାମକ କୋଟିଏ
 ନୁହଇସମାଜ ସ୍ଥାପନ କରି କୁହୁଣିପ ସନା ଓ
 ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମ ପ୍ରଭୃତ ପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ ତେଜା କର-
 ଅଛନ୍ତି । ସମାଜର ସଦ୍ୟସି ବିକ୍ରମ ବୃଦ୍ଧି
 ହେଉଅଛି ଓ ସଦ୍ୟସି ସେ ଏକପ୍ରକାର ଅନୁଗା
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତରେ କ୍ଷିପ୍ରା ହୋଇ
 ଯୌତୁକଧର୍ମର ଆସାଦତା ଓ ସୁଧର୍ମର କୌରବ
 ସଦ୍ୟସି ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ଅଛନ୍ତି । ଧର୍ମ ବିଷ-
 ଯରେ ମତାମତ ପ୍ରକାର କରିବା ଅନୁମାନଙ୍କର
 ବିସ୍ତମ ନୁହଇ ସୁତରାଂ କୌଶିବି ଧର୍ମର ସେକ୍ଷକ-
 ଶସ୍ତ୍ରରେ ଅନୁମୋଦନେ ହୁଇ କରୁବାକୁ ବାଧ୍ୟ
 ନ ରନ୍ତା । ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଯେ କୁଚ୍ଚନ
 ଘାଣ୍ଟା ହେଉଥିବ ତହିଁର ସମାଜ ଦେବା ଓ
 ଉତ୍କଳସମ୍ପ୍ରଦେ ସାଧାରଣ ରାବ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବା

ଅନୁମାନଙ୍କର ବ୍ୟୟ ହେବାର ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ
 ଲେଖିବାକୁ ଅବଦାନ କୋଷ ହେଲା । ସାତ-
 ମଧ୍ୟରେ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମ ହୋଇ ଅନୁମୋଦନ କୋଟିଏ
 ପୁରୁକନ ପ୍ରକାର ଅନୁମୋଦନେ ପୁଣିଥିଲୁ ବିକ୍ର
 ତାହା ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନ ଥିଲା ଏତେବେଳେ
 ଅନୁମୋଦନେ ତାହା ପୁଣିଥିଲେ ବେଶ୍ୱଳୁ ଏଥିର
 ଅନୁମୋଦନ ବ୍ୟୟ କି ଅଛି ?

ସତକରେ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମ ପ୍ରଭୃତ ଦେଶ କାଳ-
 ପ୍ରକାର କେତେ ନାନାଦିପ ମନୋରୁପ ବ୍ୟକ୍ତି
 କରୁଅଛନ୍ତି ସମୁଦାୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନାବଦ୍ୟ
 ହୋଇବର ଦେବକ ପ୍ରଧାନ ପରୁଏକ ମତ
 ପ୍ରକାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଏପେଶରେ ଅଧିକାଂଶ
 ଯେତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମ ପ୍ରକାରରେ ହେଉଅଛି ତାହା
 ବଳଲୀର ଅନ୍ୟ କୌଣସିଠାରେ ପ୍ରାୟ ହେଉ
 ନାହିଁ ଅଭାବ ଅଧିକାଂଶ ତନ୍ତୁ ଯେ ଏହାର
 ବିଦ୍ୟତା ହୋଇଅଛନ୍ତି ଦେଲିବାର ବାହୁକ୍ଷ
 ତହିଁର ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଅନୁମୋଦନେ ଗବଣ
 ହଲୁ ଯେ ଗତ ସକଳର ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମରମାନେ
 ସହକରେ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମର ସମସ୍ତରେ ଦେହୁ ହୁନ
 ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧାଦ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରକାର ମାରନାକୁ
 ଉଦ୍ୟତ ହୋଇଥିଲା । ତେବେ ଶକା କରିବା
 ଏ କରଣର କାଳର ଅଟଇ । ତେଣୁକର
 ହୁଏକର ଏହିସମ୍ପ୍ରଦେ ବୋଲିଅଛି ଗାନ୍ତୁ ବା
 ହୁନୁମାନେ ମନରେ କରନ୍ତୁ ହେଉଅଛନ୍ତି ବି
 ବିଦ୍ୟା କରିବା ତାହାକିର ଧର୍ମ ନ ଥି
 ଅଟା କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଅପର ଏକପ୍ରକାର ଯେତ ଏହି
 ଧର୍ମର ପ୍ରଭୃତ ଶୁଣ କର ଅ
 ଅଛନ୍ତି ଏମାନେ ବୋଲନ୍ତୁ ଯେତ
 ଏତେକାର ଧର୍ମ ଉପଦେଶ ଦେ
 ତାହାକୁ ସୁଲୁପିନମାନେ
 କର୍ମଲେଖି । ଏଥିର ପ୍ରକାଶ ପଲ
 ଏହି ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଉଦ୍ଧୃତକାର କୁନ-
 ରେ ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମମାନେ ଉପଦେଶ
 ଦେଉଥିଲେ ସେ ହାତକୁ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମେ ଅଧିକାର
 କରିବାକୁ ସେମାନେ ହାତନାକୁ ହେଲେଖି ।
 ପକ୍ଷକରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀସାମାଜ୍ୟେ ମଧ୍ୟ ସମୁକ୍ତ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମକର୍ମକୁ
 କରୁଣା ପ୍ରାୟ ଶୁଣ କର ଦେହୁ ଯେ
 ଅଇ ଯୌତୁକିର ଧର୍ମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଧି-
 କମ୍ପରେ ଧର୍ମ ବି ଯେତେବେଳେ
 ଯୌତୁକିର ଧର୍ମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବ ତେବେ
 ଦେବେ ମୁଣ୍ଡର ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ

ହେବ । ଅତୀତ କେତେ ଲୋକ ଏହାକୁ ପ୍ରସା-
ନାତାର ଧର୍ମ ବୋଲି ପରିଗଣିତ ହେଉଅଛନ୍ତି ।
ପ୍ରଶାନ୍ତରାଜ ଶ୍ରୀରାମାଜୀର ଦେବେ ଲୋକ
କର୍ମରୂପ ଏ ବ୍ରାହ୍ମଣମାତ୍ରର ସ୍ୱଭାବ ଥିବା ଓ
ସେମାନେ ପରଲୋକାର୍ଥରେ ପ୍ରତିକ୍ଷେପେ କରୁଥିବା
ଅଧାର ଏହିପରି ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ଅନୁ-
ମାନେ ଏପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କୁ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ
ଶ୍ରୀରାମାଜୀ କୌଣସି ଧର୍ମର ପ୍ରାପ୍ତ ବୃକ୍ଷର ସାଧନ
ହେବୁ ପ୍ରାପନ ହୋଇ ନାହିଁ ତେବେ ଏହାମାନ
ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏକା ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଥିବାର
ସ୍ୱାଭାବିକ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ପ୍ରକାଶ
ହୋଇପାରେ । ଏହା ବୋଲି ଶ୍ରୀରାମାଜୀର
କର୍ମରୂପ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ କୌଣସି ବ୍ୟା-
ଧିକାରୀ ଏହାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ ଓ ଏହିପରି
କ୍ଷମତା ରହୁଥିବାର ଉଚିତ ନୋହେ । କର୍ମରୂପ
ମାନେ ଯେତେବେଳେ ସଦାକର୍ମରେ ରହି
ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇବ ସମସ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି
ତାହା କର୍ମରୂପେ ତାହାକି ମନରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ
ଯାହା ହେବ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେବେ କିନ୍ତୁ କହି-
ବାର ନାହିଁ ଅତୀତ କେତେମାନେ ବୋଲୁଥିବା
ଯେ ଏ ଦେଶର ଶ୍ରୀରାମାଜୀ ବାହାରୁଅଛି
ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ
ଏହିପରି ପ୍ରକାଶକୁ ମନରେ ସ୍ଥାନ
ନ ହେବୁ ।

ଏକପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କୁ ଶୁଣି ଶୁଣି ହେଉଛି
ଅନୁମାନକୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ପ୍ରାଚୀନମାନେ
ହଠାତ୍ ସିନ୍ଧୁକୁ ବାହାର ଭଲ କରିନାହାନ୍ତି
ଏଥିରେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ କରି କରୁଅଛନ୍ତି
ଅତୀତ କେତେକ କହୁଛନ୍ତି ଲୋକଙ୍କୁ ଧର୍ମରୂପ
କରି ପ୍ରକାଶ ବାହାରକୁ ବାହାରୁଥିଲେ ଭଲ
ହୋଇଥାନ୍ତା । କେତେକ ଅନୁକରଣ ଲୋକଙ୍କୁ
ପ୍ରକାଶକାର୍ଯ୍ୟରେ କରୁଥିବା ଉତ୍ତମ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଉତ୍କଳ
ଉପଧର୍ମ, ତାହାର ମୂଳ
ଓ ପ୍ରକାର ।

ସ୍ୱଭାବର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଧର୍ମପଦ୍ଧତି ଅଛି
ଅଜ୍ଞାନଯୋଗରେ ତାହା କରୁଥିବ ହେଲେ
ଯାଉଁ ଉପଧର୍ମର ସ୍ୱଭାବ ହୁଅଇ ଅନେକଙ୍କର
ଏହି ମତ କିନ୍ତୁ ଅନୁମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ଏହି
କିମ୍ପା ବୋଲି ପ୍ରକାଶମାନ ହୁଏଇ ନାହିଁ ।
ଏହି ଯେବେ ପ୍ରକୃତ ବାସ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା
ତାହା ହେଲେ ଜ୍ଞାନୋଦୟ କାଳରେ ମଧ୍ୟ

ଉପଧର୍ମର ପ୍ରକାର ସ୍ୱଭାବ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ଦେବ
କର୍ମ ଓ ଜ୍ଞାନ ଉଭୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ କରୁଥିବା ।
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦେବତା ଜ୍ଞାନକାର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ହିସ-
ସରେ ଯେଉଁ ଉପାଦାନ ମତ ପ୍ରକାଶ କରି-
ଯାଇଅଛନ୍ତି ଅଧୁନିକ ସଭ୍ୟତାମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା
ମଧ୍ୟ ଜନମାନଙ୍କରେ ବିମୋହନ ହେଉଅଛନ୍ତି ।
କିମ୍ପା ଜ୍ଞାନର ସବୁବିଧୀ ପ୍ରାପ୍ତିକରଣରେ
ତାହାର ଉପାଦାନ ମତର ଉତ୍କଳବନ୍ଦୀ ସମ୍ପର୍କ
ନୋହେ । କିନ୍ତୁ ଏହି କିମ୍ପାଜ୍ଞାନର ପ୍ରାପ୍ତିକରଣ
କାଳରେ ଅତୀତ ଉପଧର୍ମ ପ୍ରାପ୍ତିକରଣ ହୋଇ-
ଅଛି । ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନାକାଶ ଦେବତାଗଣ-
ପକ୍ଷ ସେହି ମନୁ, ଅସି, ନିଷ୍ଠ, ହାଣ୍ଡି ପ୍ରଭୃତି
ମୁଖ୍ୟମାନେ ଉପଧର୍ମ ସଂଗ୍ରହ କରିନାହାନ୍ତି ଧର୍ମମାନୁ
ସୁଦୂରୀୟ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ସ୍ୱଳ୍ପ ଦେବତା
ଅନୁକରଣ ବୋଲି କହିଲେ ହୋଇଅଛି ।
ଗଙ୍ଗବଂଶୀୟ କିମ୍ପାକରଣ କରୁ ଅଧିକାରୀ
ସଂସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟମାନେ ଦେବ
ତାହା କଲେ ତାହାକି କହୁଥିଲେ ଯାହା ତାହା
ଦେବତା ତାହାକି ଅନୁକରଣ ନୋହେ ।
ଏକପ୍ରକାର କରୁଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମ
ପ୍ରକାଶକୁ ସ୍ୱଭାବରେ ହୋଇଅଛି ତାହାକି ଧର୍ମ
କରୁଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶ । ଦେବ
ବାହାରକରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀରାମାଜୀର ଦେବତା
ଓ ଜ୍ଞାନୋଦୟର ଅନୁକରଣକୁ ଶ୍ରୀରାମାଜୀ
ନ କରି ଚାହୁଁ ଲୋକ କରୁଥିଲେ ନାହିଁ ।
ଏକପ୍ରକାର ଶ୍ରୀରାମାଜୀର ଦେବତା
କରୁଥିଲେ ଜ୍ଞାନୋଦୟ ପ୍ରାପ୍ତି ବୋଲି କାର୍ଯ୍ୟ
ହେଉଅଛି କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଏହି ଅଧିକାରୀ
ଉପଧର୍ମ ଶ୍ରୀରାମାଜୀର ଦେବତା । ଶ୍ରୀ-
ରାମାଜୀ ନବନିବନ୍ଧନମାନେ ବାହାରୁଥିଲେ
ଦେବତା ଉତ୍କଳପ୍ରକାଶ ବୋଲି ପୂଜା ଅରମ୍ଭ
କରୁଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ଉତ୍କଳ ଦେବତା ପୂଜା କଲେ
ପୂଜା ହୁଅଇ, ନ ହେଲେ ହୁଅଇ ନାହିଁ,
ପାଠକରଣ ଏହିପରି ଦେବତା କରୁଥିବା ନାହିଁ ।
ଉତ୍କଳପ୍ରକାଶ, ଉତ୍କଳପ୍ରକାଶ ଅଧିକାରୀ
ପୁଣ୍ୟ ଏହାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯେଉଁମାନେ
ହେଉ ଭକ୍ତି ଶ୍ରଦ୍ଧା କଲେ ଯାଉଁ ପୂଜାକରଣ
ହୁଅଇ । ତାହାକି ଅଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ତାହାକି ସମ୍ପ-
ଦାପୁରେ ଦେବତା ଓ ବାହାରକରୁ ବାହାର
ମଧ୍ୟ ଅନୁକରଣ ହୋଇଅଛି । ସଂଗ୍ରହ
ତାହାକି ଦେବତା ଅଜ୍ଞାନ ବାହାର ପ୍ରକାଶ
ହେଉଅଛି, ପାଠକରଣ ତାହା ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ
ଦେବତାକୁ ପାଠକରଣ । ଏହି ଅଜ୍ଞାନମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ

ମଧ୍ୟରେ ଦେବତା ଯେ ପୂଜାକରଣ, ଅଧିକାରୀ ଓ
ପୂଜାକରଣ ଦେବତା ଦୋଷ ବହୁଳ ପରିମା-
ଣରେ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉଅଛି ଏହିପରି ନୋହେ,
ଅନୁକରଣର ଦୋଷ ଅତୀତ କିମ୍ପା
ଲିଖିତ ହେଉଅଛି । ତଥାପି ଏହିପରି କୌଣସି
ଦଳରେ ଅପ୍ରାପ୍ତି ବୋଲି ଅତୀତ ହେଉଅଛି ।
ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦେବତାକରଣ ଦେବତା
ଶ୍ରୀରାମାଜୀର ଦେବତା ହେ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର
ଏହିପରି ଅତୀତ ଜ୍ଞାନର ସମ୍ପାଦନା କ ?

ଉପରେ ଯେଉଁପରି ପଦକ୍ଷେପ ହେଲା ତାହାର
ପ୍ରକାର ହେଉଛି ଧର୍ମପଦ୍ଧତି ସହିତ ଅଜ୍ଞାନ
ଯୋଗ ହେଲେ ଉପଧର୍ମର ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ,
ଏ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସଜ୍ଞାନ ନୁହେଁ । ଅନୁମାନଙ୍କର
ଏହି ଦୋଷ ହୁଅଇ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଆଧିକାରୀ
ଅତି ଦୁର୍ଲଭ ଅନୁମାନକରଣ ଉତ୍କଳକଳରେ
କିଛି ପ୍ରକାଶକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଉତ୍କଳକଳରେ
ସମର୍ଥ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ ଦୁଷ୍ଟ
କରୁଥିଲେ ଉତ୍କଳ ଜ୍ଞାନରେ
ପୂଜା ହେଉଥିଲା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ-
କଳ ହୋଇଅଛି । ଏହି-
କାଳରେ ଧର୍ମ ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିବା
ହେବ । ତେବେ ଏହା
ମଧ୍ୟ ଦେବତା ଅନୁକରଣ ଏହି
ଅନୁକରଣ ଅଧିକାରୀ ଅଧିକାରୀ
ହୋଇବ ।

ସାମ୍ପ୍ରାୟିକ ସଂବାଦ

ଶ୍ରୀରାମାଜୀର ଉତ୍କଳକରଣ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଳ୍ପ
ତାହାକି ବାହାର ଦେବତାକରଣ ଅନୁ-
କରଣ କରୁଥିଲେ । ନବନିବନ୍ଧନକୁ ନ ଅଧି
ମହାନତା ସେହିପରି ତାହାକି ଦେବତାକୁ
ରମଣକଲେ । ମହାନତା ଏଠାରେ ଦୋଷଦୃଷ୍ଟି
ବାହାର ହେଉଥିବା ଦୋଷ ପଠକରଣକୁ
ଯେବେ ଦୃଷ୍ଟିକରଣ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ ତେବେ
ଅନେକ ଉତ୍କଳ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ବାଲେଶ୍ୱରର ଉତ୍କଳକରଣ ବାହାର
ଶ୍ରୀରାମାଜୀ ସେନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ହୁଏ ହେ,
ଅଛନ୍ତି ।

— ପୁଣ୍ୟ ଦେବତାକରଣରେ ଯେ, ଉତ୍କଳକରଣ
ହେବ ଦେବତାକୁ ବଦଳି ହେଲେ ।

— ପୁଣ୍ୟ କଲେକରଣ ଦେବତାକରଣ ହୁଏ
ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଶ୍ରୀରାମାଜୀ ଦେବତାକରଣ
ତାହାକି ସ୍ଥାନରେ ଶ୍ରୀରାମାଜୀକରଣ ପ୍ରକାଶ

ଅ ଡ ରି ବ୍

ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ତା ୧୮ ରିଶ ଉପମୂଳ ସନ ୧୮୭୯

ବିଜ୍ଞାନ ।

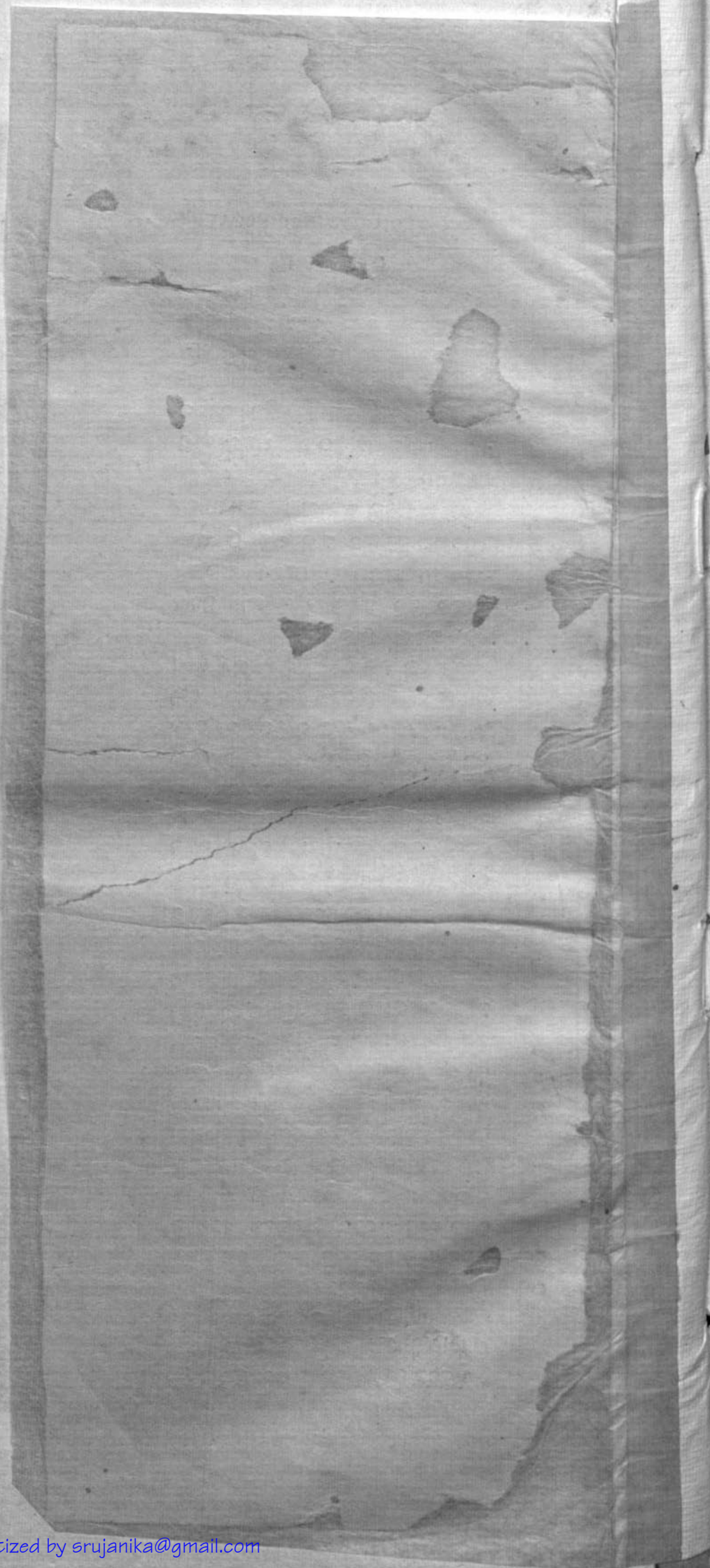
ସର୍ବସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉଚିତ କରୁ ଯାଉଅଛି ।
ଏହି ସହର କଟକ ମୁକାମ ଭୁଲଗାମୁରରେ
ରଜାନତେର ସାହେବଙ୍କର ପୁରୁଗୋଟା
ଅଛି କିନ୍ତୁ ସେ ବଜଲୀକୁ ସାଧାରଣ-
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବା ନିମିତ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ
ସମତା ବଜଲୀସ୍ଥାନୀଙ୍କଠାରୁ ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଅଛି ।

୧ । ମାତ୍ର ଭଲ ପରଗୋଟା ବଜଲୀ ମଧ୍ୟରେ
ଏକଗୋଟା ବର୍ତ୍ତମାନ ଖାଲ ଅଛି ଓ ଅନ୍ୟ
ଏକଗୋଟା ବଜଲୀରେ ମେସୁର ଅତଳକ
ହେବ ରହି ମାସକୁ ୪ ୫୦ କା ସୁସାବ
କରାଯିବ ନେଇଅଛି ।

୨ । କିନ୍ତୁ ଭଲ ସମ୍ପତ୍ତି ନାହିଁ ନିଲମ ବିକ୍ରୟ
କରାଯିବ ନାହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଜଲୀର ମୂଲ୍ୟ
ପଦର ୪ ୧୦୦ କାରୁ କମ ନ ହେବ
କର ଏ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ଯେ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି
ତାଙ୍କୁ କିଛି ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ନାମରେ ଉକ୍ତ
ସମ୍ପତ୍ତିର ନିଲମ ଦିବ କରାଯିବ । ଖରଦଦାର
ଯେଉଁ ମୂଲ୍ୟରେ ବଜଲୀମାନ ନିଲମ ଖରଦ
କରିବେ ତାହା ସମୁଦାୟ ସାଗଲ କଲେ ଯାଇ
ତହିଁ ଉପରେ ମାଲିକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସତ୍ୟ ଓ ଭରପ୍ରାପ୍ତ
ହେବେ ଅର୍ଥ ଯଦ୍ୟପି ନିଲମତାରିଖଠାରୁ
ସମ୍ପଦନ ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ସମୁଦାୟ ସାଗଲ
ନ କରିବେ ତେବେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ପୁନ-
ଶ୍ଚ ସାମାଜ୍ୟମରେ ଅର୍ଥାବିକ ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି
ସେ ନିଲମ ବିକ୍ରୀରେ କିଛି ନୋକସାନ ହେବ
ତେବେ ପ୍ରଥମ ଖରଦଦାର ତାହାର ଦାୟି
ହେବ । ପ୍ରକାଶ ଥାଉ କି ଉପଯୁକ୍ତ ବଜଲୀ
ଏହି ସହର କଟକ ମୁକାମ ଭୁଲଗାମୁର ଭଲ
ଖଲବଜଲୀରେ ତଳିତମସ ତା ୧୮ ରିଶ
କେତ ବୃଥବାର ଦେଲ ପୁରୁଗ୍ରହର ସମୟରେ
ନିଲମ ହେବ ଯେ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଲମ ଖରଦ
କରାଯିବ ବାହା ରଖୁଥିବେ ସେମାନେ ନିରାପତ୍ତ
ନିଅନ୍ତ ସମୟରେ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ହାଜର ଅପ
ଅସମାପ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ନିଲମ ଖରଦ
କର ଉପର କେମା ସରେତ ଅନୁସାରେ ବର୍ମ-
ତାରକ ହେବେ ।

ତା ୧ ରିଶ ମାହେ ଉପମୂଳ ସନ ୧୮୭୯ ମସିହା

Fred. Bond.

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଶ୍ରୀମତୀ
ସଂଖ୍ୟା

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶନ ସମିତି । ମୁ. ଗୌରୀ ୧୯୩୩ ସନ ୧୨୭୭ ସାଲ ଗରବାର

ଅକ୍ଷୟ ବାରିକ ମୂଲ୍ୟ	୪୫
ବର୍ଷାନୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୪୭
ମଧ୍ୟସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗ୍ଣ	୪୩

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକାରେ ଅଗମନ

ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରଣ ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକାରେ
ବଡ଼ ଧ୍ୟାନରେ ଦେବାର ପ୍ରତି ବ ଦୋଇଅଛି
ଅନୁମତ ନେ ଏତାରେ ସାଧାରଣତଃ ଏହାକୁ
ଅନୁମୋଦନ ଦେବୁ କିନ୍ତୁ କଲକତାରେ ଶ୍ରୀମତୀ-
ମତୀ ମହାଶୟୀଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଅଗମନ ହେଉଛି
ତାହାର ମହତ୍ତ୍ୱ ନାହିଁ । ଅନୁମତ ନେ
ସେମାନ ଉତ୍କଳର କଥାମାନ ସମ୍ପାଦନାମାନଙ୍କ-
ରେ ପଢ଼ିଅଛୁ ତାହା ସମସ୍ତ ଲେଖକଙ୍କୁ ଗଲେ
ପଢ଼ିବାର ସ୍ଥାନ ଦେବୁ ନାହିଁ ଓ ଯଦ୍ୟଦି କି
ଅପତ୍ୟ ଲେଖନୀମାନେ ସେ ସମସ୍ତ ଦେଖିବାର
ସମ୍ଭବତା ନ ଥିବାର ସେଥିର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଲେଖି-
ବାର ନେହିଁ ଅନାଦିତ୍ୟ ବୋଧ କରିବେ
କିନ୍ତୁ ଅନୁମତ ନେ ବୋଧ କରୁଁ ଯେ ସେ-
ଥାମାନ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ମନ ଅନନ୍ତ ବୋଲି
ସାରେ ବିଷେଷରେ ମହାଶୟୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଏଦେଶୀ-
ୟ ଲେଖକଙ୍କ ସ୍ୱକଳନ୍ତି କେତେବତ ଚାହା
ଏହିସମସ୍ତ କଥାଗର ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଉଦ୍ଦେ-
ଶ୍ୟ ଥିବାର ସବୁକ୍ଷମାଧିକାରୀ ତାହା ଜାଣିବାର
ଉଚିତ ଅଟଇ ।

ଉତ୍କଳମାସ ତା ୧୫ ରୁକ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କଳ
ମହୋତ୍ସବକୁ ପ୍ରକାଶନର ସଂବାଦ ଥିଲା ଓ
ସେହିକାଳରୁ କଲକତାର ଲାଲବର୍ଣ୍ଣ ନାମାନ୍ତରୀ-
ଣ ସରକାରୀ ଉତ୍କଳମାସର ଏକ ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରକାଶନରେ ଅଧିକାର ତଥାପନ କଲେ । ମାତ୍ର
ଓ ଓ ନମୋଇର ମୁଦ୍ରିକ ସାହେବମାନଙ୍କ ଏକ

ପୁଅଲପ୍ତର ଜ୍ଵର ହେଉଅଛି ଅଲଗା
ଲେଖା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାର ମହାଶୟୀମାନେ
ଅଗମନ ହୋଇ କଲକତାକୁ ଅଗମନ କରି-
ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଯାହାର
ହେଉଛି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଚକ୍ରରେ ସକଳି ତୋପ ହେ-
ବାରପ୍ରତି ଥିବାର ପ୍ରକାଶନ କେତେ ତୋପଧିକ
ହେ ଉପକ୍ରମ ତାହା ପାଠକମାନେ ଅନୁଭବକରଣ
କଲକତାର ଏମନ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାସୁ ଅନେକ କାଳର
ହୋଇ ନ ଥିବା କାରଣ ଏଥିରୁ ସରକାରମାନ
ଉଚ୍ଚାପସିନି ଅନା ଧର୍ମାଦିରେ ହୋଇଥିବାର
କଲକତାରେକମାନେ ଦର୍ଶନପୁରୁ ବହୁତ
ହୋଇଥିଲେ । ଏଥର ସେମାନଙ୍କ ଅଗା ପୁର୍ଣ୍ଣ
ହେଲା ।

ଉତ୍କଳସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ଉତ୍କଳମାସ ତା ୧୫-
ରେ କଲକତାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବେ ଓ
ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଅର୍ଥାତ୍ ତା ୧୫ରେ
ନଗରରେ ସେମାନ ହେବ । ଅନୁମତ ନେ ମାତ୍ର
ଅଗା କଲିଥିଲୁ ଯେ କୃଷ୍ଣପୁରରେ ଶ୍ରେଣୀ
ହେଲେ ତଳ ଦୁଅନ୍ତା ବାସୁଦେବେ ତାହା
ସଂନା ହେଲା । ଶ୍ରେଣୀ ସହାପେ ୧୯୩୩
ପୂର୍ବରୁ ପୁଲିସ୍‌ହାଉ ନଗରରେ ପୋଷଣା ଦିଅ-
ଯାଇଥିଲା ହି ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବରୁ ଅପଣା କ୍ଷମ-
ତାମୁଖରେ ପୁଲିସ୍‌ହାଉ ଦେବ । ନଗରର
ନାନାସ୍ଥାନରେ ଶ୍ରେଣୀ ଓ ହାତୀପ୍ରକାର ବାଣ
ପୋଡ଼ା ସହାପେ ନଗରବାସିନୀମାନେ ୪୦୦୦୦-
ଙ୍କରୁ ଅଧିକ ଲୋକାସୁକୁ ସ୍ୱପ୍ନ କରୁଅଛନ୍ତି
ଏହିତା ଯେତେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନ

ଅଛି ସେ ସମସ୍ତରେ ଶ୍ରେଣୀ କରବାର ବ୍ୟସ୍ତ
ସରକାର ଦେବେ । ସନା କୁଦିଆ ଦାବିକାକୁ
ନିଃକ୍ରମରେ ଉତ୍କଳମହୋତ୍ସବ ଶ୍ରେଣୀ
ଦର୍ଶନାର୍ଥେ ଶବ୍ଦମେଣ୍ଡା ବୁଦ୍ଧ ବାହାର ବିଶ୍ୱା-
ସପ୍ରଦାରେ ବାସଗୋଡ଼ା ଦର୍ଶନ କରିବେ ଓ
ଗରୁଡ଼ାକୁ ନଗରର ପ୍ରଥମ ୨ ସତକବାଟେ ବୁଲି
ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ କରିବେ । ଅତି ଦିନମାନଙ୍କରେ
କି କାର୍ଯ୍ୟମାନ ହେବ ଅବଧି ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ନାହିଁ ପଢ଼ାକୁ ସେଥିରୁ ପୁଣ୍ୟାଦି ।

ଉତ୍କଳମହୋତ୍ସବ ପ୍ରାୟ ୧୯୩୩କାଳ କଲି-
କତାରେ ଅବସ୍ଥିତ ହେଉ ଉତ୍କଳ ପଶ୍ଚିମ ଓ
ପଞ୍ଚାବଳୁ ଗମନ କରିବେ । ଅତ୍ରାଉ ଯେ ମହ-
ଲରେ ଶ୍ରେଣୀ ହେବାର ହିଁ ହୋଇଅଛି ଓ
ସେଠାରେ ଏକ ବୃହତ୍ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଦେବ ।
ସରକାର ଉପଦକ୍ଷରେ ସେଠାର ପ୍ରଧାନକମିସ୍ତର
ଏକ ଅଧିକର ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାର କରିଅଛନ୍ତି ।
ମହାଶୟୀମାନେ ପୋଷାକାଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ
ବ୍ୟସ୍ତହୁ ହେବେ ବୋଲି ସେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଲେ
ଅଛନ୍ତି ଯେ କାହାରିକୁ ଲୁଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର
ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ଗରୁଡ଼ାବାରର ଲୁଗାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ପା ହୋଇପାରେ । ବହୁତଲୋକ
ସଙ୍ଗେ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ
ବେବଳ ଯାହାକୁ ଯେତେ ହାତୀ ପ୍ରାଣ ହେବ
ତାହା ଦେଇ ଅଧିକେ କାରଣ ଗଜପୁତ୍ର ହିଁ
ଏକ ସେଣ୍ଟବାକୁ ହୋଇବ ବୋଧ କରିବେ
ଯେହେତୁ ଅନ୍ୟ କୁଶାପି ତାହା ଦେଖିଥିବାର
ସମ୍ଭବ ନୁହଇ । ଅନୁମତ ନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଁ

ଯେ ମହାବଳମାନେ ପ୍ରଧାନକର୍ମମାନଙ୍କ ଉପ-
 ଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଅପ୍ରଦେଶୀୟ
 ଗୁଣମାନେ ଲୁପ୍ତପଣା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର
 ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଗର୍ଭମଧ୍ୟରେ ଘେନନ୍ତୁ ନାହିଁ ପ୍ରକୃତରେ
 ଏସବୁ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ବହୁବ୍ୟୟ କରିବାର ଅନ୍ୟ
 କୌଣସିଠାରେ ଦେଖା ନ ଯାଏ । ଉତ୍କଳମ-
 ହୋଦୟଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କର୍ମରେ ଏସବୁ ପ୍ରାୟ
 ସାଞ୍ଜ ବି ଭଲକାଳୀ ବ୍ୟୟ ହେବ । ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଡର ଅଳକାଳ ଯେମନ୍ତ ଜଣ୍ଡରମୟ
 ହୋଇଅଛି ଓ ଗୁରିଅଟେ ଗୁରୁଦିନ କର୍ତ୍ତନ-
 ଥୁଳି ପ୍ରଭୃତ୍ୟକ୍ତ ଏଥିରେ ଏକାନ୍ତ
 ବ୍ୟୟ ସାମାନ୍ୟ ନୁହଇ । ସମୟକୁ
 କରୁଇ କରୁ ଦେହ ଏପ୍ରକାର ବ୍ୟୟକୁ
 ଅସବ୍ୟୟ କହନ୍ତୁ ଓ ଅପ୍ରେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ
 ବ୍ୟୟକୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବୋଧକରୁଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପକ୍ଷା-
 ନୁରେ ଗୁଣକୁ ଦେଖାଇବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ ଅଟଇ
 ॥୧॥ ନ କଲେ ଅତି ଦେଶଲୋକମାନେ କିମ୍ପା
 ଭରପାଉନ୍ତୁ ଅଭବ ଏ ବ୍ୟୟ ଦେବାପାଇଁ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଶୁଭାର କରୁଅଛନ୍ତି । ସେ ଯାହା-
 ହେଉ ଅନବ୍ୟୟ ବ୍ୟୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକର
 ଦତ୍ତା ଉତ୍ତମ ପତି ନାହିଁ କେଉଁବର୍ଷ ପୂର୍ବରେ
 ଦସୁର ଅଛନ୍ତି ବ୍ୟୟ ହେଲ ଓ ଏ ବର୍ଷ ପୁଣ୍ୟ
 ହେବାରୁ ଯେ ଲଭଇ ଅପା ଥିଲ ତାହା ଏହି-
 କାଳରେ ଗୁଣଗଲା ।

ବାଣିଜ୍ୟର ଉତ୍କଳ ।

ଗଜପତିଙ୍କର କଟକସ୍ଥାପାର୍ଥ ପଶିବରେ
 ଦେହ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ କଟକରେ ବାଣିଜ୍ୟ
 ଯେଉଁସ ବରୁଅଛି ତାହାହେଲେ ବାଣିଜ୍ୟବାରି-
 ଳର ଚତୁରତା ହେଉଏ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଅଛି । ସେ
 ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପୁଣେ ଏଠାରେ ଅକ୍ଷୟ ଯେ
 ପ୍ରାୟ ଶାନ୍ତୀମଣ୍ଡଳର ଦେବୀନ ଥିଲ ଓ ଦୋ-
 ବାଳମାନେ ଉତ୍କଳରେ ପ୍ରବ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ହେ-
 ଥିଲେ । ଏହୁକ ଦୋକାନ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ହେ-
 ଥାଉ ଦୋକାନମାନେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ-
 ହାବଣ ଗୁଣୁଣ ସୁବକ ଲାଭ ପସ୍ତା କରୁଅଛନ୍ତି
 ଓ ସେଥିର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ସେ ଲେଖନ୍ତି ଯେ
 ଏକ ଦୋକାନୀ ଅନ୍ୟ ଦୋକାନୀ କିମ୍ପାକୁ ଯାଇ
 ପ୍ରବ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟା କ୍ରମରେ ପୁରୁର ପ୍ରକାର ପ୍ରବ୍ୟ
 ର ଲାଭ ଗୁଣୁଣ ଓ ତାହା ତାଣିଲରୁ ଏବଂ
 ଫେର ଅପି ଅପଣା ପ୍ରବ୍ୟର ତାଳକାରେ ପୁରୁ
 ଏକ ଅଣା ଉଣା କରୁ ପସ୍ତା ବନ୍ଧୁ କରୁବାର
 ଦୋଷଟା ଦଖଇ । ଏହୁସେ ଫଳ ଏହି

ହୁଅଇ ଯେ ସମସ୍ତେ କିଛି ଉଠା କରନ୍ତୁ ଓ
 କାହାର ଉପକ୍ରମ ପ୍ରକାର ଲାଭ ନ ଦେବାରୁ
 ପକ୍ଷରେରେ କିଛିର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ଅନୁ-
 ଶଣ କରିବାକୁ ହୁଅଇ । ଅବଧ ଏ ପ୍ରକାର
 କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ଉତ୍କଳରେ କଣ ଯାଇ ନାହିଁ
 କାରଣ ଅଧିକ ବ୍ୟବସାୟୀ ନୁଅ ଅଧିକ ହେଲୁ
 ଯେ ଉପେ ବଜାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳୁଅଛି ସେଥିରୁ
 ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଅଧିକପୁରେ କେତେ
 ଲୋକଙ୍କୁ କରବା କିମ୍ପାହର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ
 ଦେଖିବାକୁ ହେବ ।

ଉପକ୍ରମକୁ ଘଟଣା ଏକା ଦଳପ ଦୋକାନ-
 ନେ ହୋଇ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳୀୟ ଦେଶର ବିକ
 ମଧ୍ୟରେ ଏଥିର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ । ପୁଣେ
 କଟକରେ ବେତୋଟି ଲୁଗାମହାଜନ ହେଲେ
 ସମସ୍ତେ ହେତୋଟି ଦଳପ ଲୁଗା ଯୋଗାଉଥିଲେ
 ଏବେ ମାରଣାଉ ଓ ବୁଦ୍ଧପରିଅ ଦୋକାନୀ
 ଦେବଳ ସବୁ ବଜାରରେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ
 ନୁହେଁ ସକାଳୁ ମକାମୟାନ୍ତୁ ଗଲା ଲୁଗା ଯାତ
 ଗୁଣୁଅଛନ୍ତି । କଟକରେ ଏକ ହାତକୁ ଲୁଗା
 କଣିକାକୁ ଗଲେ ଅତି ଦୋକାନୀମାନେ ଉତ୍କଳ-
 ସୁରେ ତାଙ୍କପକାଇଅଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ କଣାଯାଏ
 ଯେ ଦୋକାନୀଙ୍କର ଅଧିକ ବନ୍ଧୁ ହେଉ ଏହି
 ଫଳକର ଯାହା ଗୋଟେ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଅତି
 ବାଲି ବଜାର ମାଗାମତ୍ୟକ୍ତ ଅଧିକପଦ
 ଦେଶରେ ତାହା ସତ୍ୟ ନୁହଇ ଦେବଳ ବହୁ
 ଦୋକାନୀ ଦେବାରୁ ନିଏ ଦେଉଁପରି ଦିଶୁଅଛି
 ତାହା ଜଣାପଡୁ ନାହିଁ । ଦୋକାନୀ ଅଧିକ
 ହେଲେ ବୋଲି ଲୋକେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକାରିକ୍ର
 ପ୍ରବ୍ୟ ବିକିବେ ନାହିଁ । ଓ ଯେଦେ ଅଧିକ
 ବିଶିଷ୍ଟାର ସମୂହ ଥାନ୍ତା ତେବେ ସବୁ ଦୋକାନୀ
 ଗ୍ରାହକ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଅନ୍ତେ ଅତି ଦୋକାନୀରେ
 ଦସି ପଥକଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ତାଙ୍କନ୍ତେ ଚାହୁଁ ।
 ଏହୁସ ଅବସ୍ଥାର ପରିଶାମକ ଫଳ ଏହି ହେବ
 ଯେ କେତେ ଦୋକାନୀ ବ୍ୟବସାୟ ଶୁଭଦେବେ
 ଓ ଯେଉଁମାନେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଗ୍ରାହକ ରକ୍ତା-
 ଉ ଚିତ୍ତିଧିବେ ପରିଗେଷରେ ତାହାଙ୍କର ରକ୍ଷା
 ହେବ ଏହୁବି ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଦୋକାନୀ
 ବୁଦ୍ଧି ହେଉଅଛି ବୋଲି ବାଣିଜ୍ୟର ପ୍ରକୃତ
 ଉତ୍କଳ ହେଉ ନାହିଁ । କାରଣ ବାଣିଜ୍ୟବାରି-
 ମାନେ କେହି ଉତ୍କଳ ଉଚିତ ଫଳ ଲାଭ
 କରିବା ସମ୍ଭବନା ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ
 ଦୋକାନୀ ବୁଦ୍ଧିରେ ଲାଭ ଗସ୍ତା ହେବାର ଥିବାରୁ
 ତାହାକୁ ଉତ୍କଳରେ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ

କରଣ ବହୁଳ
 ବସନ୍ତ ହୁଅ
 ନ ହୁଅନ୍ତେ
 ଲାଭ କରୁ
 ତାହାକୁ ଉତ୍କଳ ବୋଲିଯା
 ହେଉ ନାହିଁ ଦେବଳ ଅପଣାମଧ୍ୟରେ
 ହୋଇ ସମସ୍ତେ ମଗ୍‌ଗଜକାର ଉପାୟ ଦେ-
 ଅଛନ୍ତି ।

ବାଣିଜ୍ୟବାରିକ ସଂଖ୍ୟା ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକା
 ଦେଶ ନିକଟ ଶୁଭ ହେଉଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହଇ
 ଦେଶର ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ
 ମନ ହେଉଅଛି ଏହୁ ପୁଣେର ବ୍ୟୟ ଅଟଇ ।
 ଦୋକାନୀମାନେ ବାଣିଜ୍ୟ କରୁବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତ ଦୋ-
 ବାରୁ ଗ୍ରାହକମାନେ ସହକରେ ଚଳୁଅଛନ୍ତି
 ପ୍ରବ୍ୟ ପାଉଅଛନ୍ତି ଓ ସୁଦ୍ଧା ଶମତାପତ ବୁଦ୍ଧି
 ନ ରହୁ ନିପୁ କରୁବାରୁ ସମସ୍ତଦିଗରେ ପଲ-
 ଗୋଧ କର ପାରୁନାହିଁ ଏଥିରୁ ଦୋକାନୀଙ୍କର
 ନାତି ଦମପତ ପୁଣେରୁ ହୋଇ ଅଧିକ
 ପୁଣେ ଏପ୍ରକାର ଅସବୁ ବ୍ୟବସାୟ ଅତି ଭରଳ
 ଥିଲା ହେଲୁ ଏତେବେଳେ ଦେଖ ଯାଏ ଯେ
 ସମସ୍ତେ ପ୍ରବ୍ୟ ବନ୍ଧୁକରୁବାରୁ ଉଦ୍ୟତ ମାଟ
 ଯଥାକାଳରେ ମୁକ୍ତ ଦେବ ବୁ ଉତ୍କଳ ବୁଦ୍ଧି
 ଏ ପ୍ରଥା ଏତେ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧି ଦେଉଅଛି ଯେ
 କମେ ଗାହକଙ୍କ ଚରଣ ଅଭାଗିକଙ୍କ ଦୋକା-
 ନୀମାନେ ମୁଣା ଯଥାକାଳରେ ଅନ୍ୟର ପ୍ରାସ୍ୟ
 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ନାହିଁ । ଗ୍ରାହ-
 କମାନଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ନେଲେ ଦୋକାନୀମାନେ
 ଅନ୍ୟର ଟଙ୍କା ଦେବେ ସତ୍ୟ ହେଲୁ ଗ୍ରାହକ ଓ
 ଦୋକାନୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ହେଉଅଛି ।
 ଦୋକାନୀକୁ ଗ୍ରାହକ ଅପେକ୍ଷା ଦେବୁ
 ଅଦାୟରେ ଅଧିକ ଚପୁର ଦେବାର
 ଉଚିତ କରଣ ତାହାର ବ୍ୟବସାୟ
 ଯେବେ ଠିକ ନ ରହୁକ ତେବେ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ
 ପ୍ରତ ଦେଖିବେ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ? ଦୋକାନୀ
 ଯେଦେ ସଦା ଠିକ ରହୁବ ବୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁବ
 ତେବେ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ
 ଟାଳୁଲ କରିବେ ତାହାକୁ ଦେ ଶମା ଦେବ
 ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଗ୍ରାହକଙ୍କପରି ତାହାର ବ୍ୟବ-
 ହାର ହେଲେ ଅତି ଦୋଷିତ ଉପାୟ ନାହିଁ ।
 ଅପ୍ରେମାନେ ଏହି ଅପା ବୁଦ୍ଧି ଦେମନ୍ତ
 ଦୋକାନୀମାନେ ପସ୍ତାରେ ଅଧିକ ଗ୍ରାହକ
 ହସତର କରୁବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତ ସେହୁସ କରଣ-
 ମୁକ୍ତରେ ବନ୍ଧୁ କରୁବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ ।

ଏହି ନିୟମାବଳୀରେ ଲୋକର ଚରମସ୍ତର ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଖି
ମାନବତା ଓ ଉଚ୍ଚତମ ଉପକାରରେ ବଢ଼ି ଶକି ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ତାହା ଯେତେ ଉଚ୍ଚ ହୋଇପାରେ ତତ୍ତତ୍ତର
ତତ୍ତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିରାକାର ଭାବରେ ଉଚ୍ଚତମ ଉପକାର
ପାଇଁ ପଥା ଉଦ୍ଧୃତ ହେଲେ ଦେଶର ଓ ଶାନ୍ତିର
ଉଦ୍ଧୃତର ମଜଲ ହେବ ଓ ବାଣିଜ୍ୟର ଯେପ୍ର-
କାର କରୁଛି ହେବ ବାଣିଜ୍ୟ ତାହା ଦେଖିବା-
ରେ ଆସିବ ।

ପୁରୁଷର୍ଥପ୍ରତି ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅପ୍ରେମାନେ ଅତି ଶୁଣିବାରପ୍ରତି ଗୋଟିଏ
ମନବମାନ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ନିବନ୍ଧ କରି ପାଠକଙ୍କ
ଜ୍ଞାନବିକାଶ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ । ମନବମାନ
ଏକମାତ୍ର ଅଧିକ ହେବ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଏ-
କାକାରକାଳ ପ୍ରକାର ଭାବରେ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ମାନବତାକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ମନବ-
ମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିବା ଅପରାଧ ହୋଇ
ଧୃତବ୍ୟ ହେବ ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ
କରୁଛି ହୋଇଲେ । ମନବମାନ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପ୍ରକାର-
କାରକର ଏହିପରି ଉପାୟ ଏ ଯେ ଗତ
ବର ସମୁଦ୍ଧିମାନ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବା ଯାଏ ନାହିଁ
ଏବଂ ଯେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଠାକୁରଙ୍କର
କର୍ମାଧାର ହା ହେଉଥିଲେ । ଠାକୁରଙ୍କୁ ମନରେ
ପୂଜାର୍ଥକୁ ବିଚେରଣିବା ମନରେ ଏପ୍ରକାର
କାର୍ଯ୍ୟ ବାଗ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାପାଇଁ ଉଦ୍ଧୃତ-
କରୁ ଓ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ହେବ ଗଣେ କରୁ ହାତ-
ରେ ଦେଇ ଅତି ଶୁଭରଥରେ ଏକ ପାହାର ପରି
କରିଦେଲେ ଓ ଯେଠାରେ ଜନ୍ମଥିବା ଶାନ୍ତିକୁ
ଉଦ୍ଧୃତକର ଠାକୁରଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀରୁ ପାଇଁ
ମନେପାରି ନାହିଁ ଅଧିକାରୀ ଯୋଡ଼ାଇ ଦେଲେ
ଏହିପରି ଯେତେ ଉପଯୁକ୍ତ କରି ଉଦ୍ଧୃତକରକୁ
କରିଲେ ଏ ଯେବେ ଅତି ଗୋଟିମାନ କରିବ
ଏବଂ ଠାକୁରଙ୍କୁ ତେ ପରେ ଉଦ୍ଧୃତକରକୁ ।
ଏହା କହୁ ଅପରାଧ କେଠିକୁ ଫେରିଗଲେ ।
ଯାହେବକଳ ଯେତେ କଳେ ମୁକ୍ତମାନ ଶୁଭର
ଥିଲେ ଓ ଦେଲେକ ମଧ୍ୟ ମନରେ ଗୁଣକକୁ
କରି କରି କାହିଁ । ଏହେବମାନଙ୍କୁ କି ହେ-
ଉଥିବ ଏପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ତାହାକର ଉଦ୍ଧୃତ
ସହର ହୋଇଥିଲେ ଉପାୟ ।

ପୁରୁଷର ଉଦ୍ଧୃତକରେ ଯେ ଉଚ୍ଚତମ ସମୟରେ
ଉଦ୍ଧୃତକର କରିଥିବାର ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ନାହିଁ
ଅନୁରାଗକୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯଦ୍ୱାଦ ବଦଳର
ଉଦ୍ଧୃତକରେ ତାହାକର ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିବକେଲ

ସେ କରୁଛି ହୋଇ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଯାହା ହେ-
ଉ ମନବମାନ ଯେତେବେଳେ କରୁଛି ହୋଇଲେ
ଓ ମୁଦେଇ ଅପରାଧ ବଦଳ ଶାନ୍ତି ଉଦ୍ଧୃତକ
କେତେବେଳେ ଅନୁରାଗକୁ ବଢ଼ି ଉଦ୍ଧୃତକର
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସ ଧାରଣା କରୁ ଉଦ୍ଧୃତକରେ
ଅପ୍ରେମାନେ ବୋଧ କରୁ ଯେ ଉଦ୍ଧୃତକରେ
ଓ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ସାହେବଙ୍କ କରିଉ ଉପଯୁକ୍ତ
ସମ୍ମାନ ଦେଉଛି ତାହା ନ ଦେଲେ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ସମୟରେ ଏପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ-
ପାରେ କିନ୍ତୁ ଦେବତାଠାରୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ କରିବା
ଅନେକ ଇଂରାଜୀ ପୁସ୍ତକ ଅଛି । ସେମାନ
କିନ୍ତୁ ଯେ ଅଧିକ ଗୋଟିଏ ମୋହନୀର ତଥା
ଲୋକାଧିକ ଓ ଯେବେ ଏପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟର
ସମାପ୍ତକୁ ଶାନ୍ତି କରିବା ସମାପ୍ତ କୌଣସି
ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ତେବେ ଅନେକ ଲୋକ ଏ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇପାରନ୍ତି । ନାଲ-
କର୍ମ ହେଉଛି ମୋହନୀର ଶ୍ରୀମ ଶ୍ରୀମରେ
ଇଂରାଜୀମାନେ କରୁଅଛନ୍ତି ଏତେବେଳେ
ସମାପ୍ତକ ପ୍ରତି କେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ରହିଲେ
କେତେବେଳେ ପ୍ରକାରକର ବଢ଼ି ହୋଇପାରେ
ଅଧିକ ଅପ୍ରେମାନେ ପାର୍ଥନା କରୁଥିବେ ଉଦ୍ଧୃତ-
କରେ ବଢ଼ାଇ ଓ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ସାହେବଙ୍କ
କରିଉ ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାତ କରନ୍ତି ।

ସାମ୍ପ୍ରାଦାୟିକ ସଂବାଦ

ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରେଣୀରୁ କରୁ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଏକବିଂଶତି ବେଳରେ ଏକବିଂଶତି
ମାନିଥିବାର ତାହାର ନାଲକମରେ ଯୋଡ଼ିବା-
ପରେ କରୁଥିଲେ ହୋଇ ଏକବିଂଶତି ଅର୍ଥପ୍ରତି
ହେଉଅଛନ୍ତି । ମୁଦେଇ କହେ ଯେ ସାହେବଙ୍କ
ଉପରେ ତାହାର ଦରମାହି ପାଇବା ଥିଲେ ତାହା
ମାନିବାକୁ ସେ ପ୍ରକାର କଲେ କୌଣସି ଉଦ୍ଧୃ-
ତକରୁ ବାଟରେ ଦେଖା ପାରିଥାଏ କଥା
କହିଲେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ସମ୍ମାନ ଓ ଏହାହେଉଛି
ମାନବତା ନ ମନାଏ ଅର୍ଥପ୍ରତି ଦେଲେ କିନ୍ତୁ
ସମ୍ମାନ ଯେ ଉଦ୍ଧୃତକ ଦେଖିଲେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ
କରି ଉଦ୍ଧୃତକରେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ସମ୍ମାନରେ
ରହିବେ

ପୁରୁଷର ମାନବ କର୍ମାଧାର ଶ୍ରେଣୀ
ସମାପ୍ତ ପ୍ରକାର ଅଧିକ ଯେ ଉଦ୍ଧୃତକ
ମିଠାଇ ପ୍ରକାରମାନେ ପ୍ରକାର ବଦଳାଏ
ଲୋପ ହେବାର ପୁଣିମାନେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣରେ ଅଧି-

କି । କିପ୍ରକାରମାନେ ମିଠାଇ ପ୍ରକାରରେ
ମନବ ପୁରୁଷ ସାମାଜିକ ଅଧିକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି
କରୁଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କାହାକୁ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣକୁ
ହେଲେ ମିଠାଇ ନ ଦେଇ ମନ ଦେଉଅଛନ୍ତି
ଓ ଏମନ୍ତଲୋକ ଅଧିକାରୀ କି ଯେଉଁମାନେ
ମନ ବଦଳାଏ ନ କରନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଲୋକ-
କର ମଧ୍ୟ ଏହିଅବସ୍ଥା । ଯେବେ ଏମନ୍ତ
ହୋଇଅଛି ତେବେ ଅପ୍ରେମାନେ ବୋଧ କରି
ମିଠାଇବାମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବଢ଼ା ବସ୍ତୁ
କରିବକୁ ଅରମ୍ଭକରେ ଅତି ବଦଳାଏ ଲୋପ
କରିଉ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ହେବନାହିଁ ॥

ଇଂରାଜୀ ମାନବ ଉଦ୍ଧୃତକର ଅଧିକାରୀ ବଢ଼ାଇ
ଉଦ୍ଧୃତକ ପ୍ରକାର ଏକ ଅଧିକାରରେ ପ୍ରକାର ଉଦ୍ଧୃତକ
କରୁଛି ଏକ ବଢ଼ି-ଉଦ୍ଧୃତକର କରିବା କରଣ
ଉଦ୍ଧୃତକରେ ଗୋଟିଏ କମିଶନୀ ପ୍ରକାର ଉଦ୍ଧୃତକ-
କି ଉଦ୍ଧୃତକରେ ବାବୁ ହେବକରୁକରି
ଏକବିଂଶତି ଦେଖାଏ ସହ୍ୟ ଅଛି ॥

କିନ୍ତୁ ଯେ ଅଧିକ ଅବଗତ ହେଲେ ଯେ ବାବୁ
ପ୍ରକାରକର ଦରକର ନିଧନାବାଦ ପ୍ରକାର
କରଣ ପ୍ରକାରରେ ୪ ୫୦୦ ଲା ବନ କରିଅଛନ୍ତି
ଏହିପ୍ରକାର ଉଦ୍ଧୃତକ ପ୍ରକାର ମାତରେ ୪ ୧୦ ଲା
ଲୋପ ଏ ଲୋପା ଦିଅନ୍ତି ॥

ପୁରୁଷର ଉଦ୍ଧୃତକ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଧୃତକରେ କରୁ

କେତେବେଳେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି ଯେ ପ୍ରାୟ
ଏକବିଂଶତି ମୋକର ଲୋକାଧିକାରୀ ଲୋକ କର-
ଅଛନ୍ତି । ଏହିପରି ପ୍ରକାର ମନରେ ତାହା
କରୁ ପ୍ରକାର ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଧୃତକ ହୋଇଅଛି
କରୁଥିବରେ ଦେବକର କରାଏ ଥିଲେ ଉଦ୍ଧୃତକ
କରେ ପ୍ରକାର କରୁକର ସ ଯ କି ଯେ ଏତେବେଳେ-
କର ଉଦ୍ଧୃତକ କରିବ । ଅପ୍ରେମାନେ କରଣ କରି
ଯେ ଦିଅବକର ଉଦ୍ଧୃତକରେ ଦେଖିଲେ ଉଦ୍ଧୃତକ
କରୁ ଓ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ପଠାଇବାର ଅଧିକ ଶାନ୍ତି
ପ୍ରକାର କରିବେ ।

କରଣା ଲୋକାଧିକାରୀ କେତେବେଳେ ବେତନ
କରି ହେଉଅଛି ମାନବ ୪ ୧୦୦ ଲା ବନ
ଅରମ୍ଭ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ୪ ୧୦୦ ଲା କରା
ପ୍ରକାର ୪ ୧୦୦ ଲା ପ୍ରକାର ଅନୁରାଗ
ହୋଇଅଛି । ଉଦ୍ଧୃତକରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଦେବକର
କରିକରି କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ କରୁକର କରଣକର-
ମାନେ ଏକବିଂଶତି ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତି । ଯେ
ଦେବ ଏକବିଂଶତି ପ୍ରକାରରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି
ଦେଖାଏ ଲୋକକୁ ଦେଲେ ଉଦ୍ଧୃତକ ହେବ । ଏ
କେତେବେଳେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଅଧି-

